

வ

சிவமயம்.

சைவமும் தமிழும் தலைநிலி தோங்குக.

பலவான்குடி

“சிவநேசன்”

ஒன்பதாம் ஆண்டுத் தொகுதி.

யுவ ஆவணி முதல்—தாது ஆடி வரை

“சிவநேசன்” அச்சியந்திராலையில்

பக்.கிராதிபர்

ராம. கு. ராம. இராமசாமி செட்டியாரால் அச்சியற்றி
வெளியிடப் பெற்றது.

1936

சென்னைப் பதிவு எண் 3460.

“சிவநேசன்”

ஒன்பதாவதாண்டின் உள் ஆண்டு

கட்டுரையின் பெயர்கள்.	எழுதிய திருவாளர்கள்.	பக்கம்.
அரசமரம் வலம் வருதல்	... அ. முத்தைய பிள்ளை	12
அரசமரத்தை வலம் வருதலின் நியமமும் பலனும்	} ச. பொன்னுஸ்வாமிக் குருக்கள்	39
அருணகிரிநாதர் குலத்தின் ஆராய்ச்சி விகற்ப நிலிர்த்தி		
அன்புடன் போற்றுவோமாக அழகில் சிறந்தது	... பத்திராதிபர்	91
ஆலயவழிபாடு	... ஸ்ரீராமகிருஷ்ணவீஜயம்	260
இம்மை வாழ்க்கைக்கு இன்றி யமையாதது	... அ. க. பொன்னுசாமிமுதலியார்	175
இரணியூர்க்கோவில் சாஸனம்	} அ. முத்தைய பிள்ளை	49
உடனிலை வாழ்த்துப்பா		
உண்மைத் துறவறம்	... M. வேதநாயகன்	192
உயர்ந்தோர்கூறும் உறுதிமொழிகள்	... சே. நரசிம்ம சர்மா	32
உலகினர் போற்றும் திருக்குறள்	... ஸ்ரீராமகிருஷ்ண வீஜயம்	250
உவகைப் பத்திரம்	... ஸ்ரீராமகிருஷ்ண வீஜயம்	14, 31, 86, 176, 216
எளிமையைக் கற்பித்த வந்தல்	... டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையர்	278
ஒரு திருத்தம்	... மணிவாசக சங்கத்தினர்	225
கண்ணைத் துயின்றவமேகாலத்தைப் போக்காதே	... A. தம்பிரான் முதலியார்	129
கத்தியின் வரலாறு	167
கந்தபுராணத்தே ஒருபாவின் பொருள்	} அ. முத்தைய பிள்ளை	69
கம்பராமாயணத்தே ஒரு பாவின் திருத்தம்		
கந்த புராணக் காப்புச் செய்யுளின் உரை விளக்கம்	... தி. மா. ஸ்ரீநிவாஸ ஜயங்கார்	227
கந்தபுராணம் ஒரு செய்யுளின் தெளிவுரை	... லே. மு. ஸ்ரீநிவாஸ முதலியார்	55
கந்தபுராணம் ஒருசெய்யுளுரை	... ஷே.	164
கந்தபுராணம் அமரர் சிற்றிழை படலம் 125வது செய்யுளுரை	} சேனாபதி நடேச செட்டியார்	79
கயமுஷ்ணுற்பத்திப்படலம் 70ஆம் செய்யுளுரை		
கந்தபுராணத் துக்காப்புச்செய்யுளின் விபரீதவுரை	... ஷே.	114
கம்பராமாயணத்தே ஒரு பாவின் திருத்த மறுப்பு	... ச. பொன்னுஸ்வாமிக் குருக்கள்	121
	... ஷே.	135
	... ஷே.	436
	... வ. மு. இரத்தினேசவரையர்	170
	... ப. சிங்காரவேல் பிள்ளை	191

சிவநேசன்.

சச்சிநாதந்தம் பிள்ளை யவர்களால் பாராட்டிய கவிதைகள்	} வி. சாமிநாதப் பிள்ளை	168
சமய முத்தி	... வ. மு. இரத்தினநேசவரையர்	169
சிவநேசனுக்கு வழங்கும் மகிப்புரையும்	5, 52, 77, 172,	252
சிவநே தண்டோத்பத்தி காத்தா	... தி. மா. ஸ்ரீநிவாஸஸுயங்கார்	275
சிவபாரம்ப்யம்	... ஷை	245
சந்திரம் தந்த மறுபெயர்கள்	... மு. இரத்தின தேசிகர்	89, 111
சூடாமணிகிதண்டின் ஒருபாவின் திருத்தம், வே.	மு. ஸ்ரீநிவாஸமுதலியார்	85
சேக்கிழாரின் நெய்வப் புலமை	... A. தம்பிரான் முதலியார்	41
சைவவேளாள மரபு	... சைவவேளாள மரபினன்	224
தமிழ் மொழியும் சிவநெறியும்	சுவாமி, விருதை, சிவஞான யோகிகள்	61, 81, 105
தமிழ்ப் பாலை	... S. V. கோதண்டராமய்யர்	65
தமிழ் மொழி விளக்கம்	... தி. கு. இராமசாமி முதலியார்	92
தமிழ் மணக்குச் சிறுவோத்தூர்	... தமிழன்பன்	95
தமிழர் தொன்மை	சாமி, விருதை, சிவஞானயோகிகள்	40
தனவணிக சமூக நிலை	... பத்திராதிபர்	101, 125, 153
தருணையு கும்பாபிடேக வித்தியாலயத் தாபன மணிவாசக சங்கத் திருவிழாப் பத்திரிகை	} பத்திராதிபர்	20
தாதுவருட நாமரிச்சயம்	... சோதிடபூரிபாலினி	162
திருநாவலூர்	... S. வந்தானகோபாலய்யர்	9
திருவெம்பாவை உரை நடை	... ப. சி. காரவேல் பிள்ளை	137
திருவெம்பாவைப்பாடலின் கருத்து	... ஷை	181, 214, 228
திருப்புறம் ஆசிரியர் குலத்தைப் பற்றிய ஆராய்ச்சிகள்	} ஒரு தமிழன்	173
திருத்தென்குடித்திட்டைத் தேவாரத்திருப்பதிகம்	பத்திராதிபர்	203
திருத்தென்குடித்திட்டைத் திருவிழாச் சிறப்பு	... ஷை	205, 258
தீண்டாதார் ஆலயப் பிரவேசத் தடை	மா. நீலகண்டசித்தார்த்தியார்	297
தெய்வமே துணை	... ஷை	53
தொண்ணூற்றாறு நகரத்தார் கூட்டம்	...	21
தொல்நாப்பியச் சிறப்புப் பாயிரச் செய்யுளின் உரை விளக்கம்	} சேனாபதி நடேசசெட்டியார்	80
நாட்டுக்கோட்டை நகரத்தார்	} வயி. நாக. ராம. அ. இராம	177
சரித்திரம்	} நாதச் செட்டியார்	
நால் வெளியீடு	... பத்திராதிபர்	3
நேசம்	... ஷை	257
பதினொராந் திருமுறையுள் ஒருபாவின் பொருள்	... வே. மு. ஸ்ரீநிவாஸமுதலியார்	133
பதிகத்தொகை	... சித்தாந்தம்	124
பழந்தமிழ் மக்களின் பழக்க வழக்கங்கள்	} வித்துவான் M. வேதநாயகம்	37, 73, 87
பலவாங்குடி மணிவாசக சங்கத் திருவிழா	பத்திராதிபர்	29
பசிப்பிணி	... அ. முத்தைய-பிள்ளை	15
பாராண்ட நம்மன்னர் பிரிவு	... S. V. கோதண்டராமய்யர்	171

பாரதத்திலுள்ள ஒரு பாட்டின் நயம் ...	S. A. முத்தையாத் தேவர்	33
பிறர்மனை நயவாமை ...	ஹை.	149
புலால் மறுத்தலும் சிவநெறியும் ...	ஹை.	185
மந்திரணர் சரிதம் ...	தி. மா. ஸ்ரீநிவாஸ ஐயங்கார்	272
மணிவாசக சங்க அறிக்கைப் பத்திரம்...	மணிவாசக சங்கத்தார்	217
மதிப்புரை மஞ்சரி	பத்திராதிபர் 3, 31, 76, 78, 122, 254,	
யதருலநாசம் ...	தி. மா. ஸ்ரீநிவாஸ ஐயங்கார்	48
வஞ்சக வாழ்க்கை ...	வ. மு. இரத்தினேசுவரையர்	4
வில்லிபுத்தூரரும் சிவபெருமானும் ...	S. A. முத்தையாத் தேவர்	57, 117
விநாயகவாதிவிதிவழி முறையே ...	சிவசூரியநாராயணபிள்ளை	161
வீரத்தந்தையின் தீர்ப்புசலவன் ..	A. தம்பிரான் முதலியார்	7
வேதாகம உண்மை சுவாமி, விருதை, சிவஞானயோகிகள்	197, 209, 235	
வைகறைத் தயிலெழு ...	K. P. சப்பிரமணிய விவாசாரியர்	270

இந்தக் காண்டவராய சுகநிராயிரியற்றிய “திருமயிலை யமக வந்த காதி மூலமும் பழய உரையும்” உயர்த்திருவாளர் மகாமகோபாத் தியாய தாஷிணாத்திய கலாநிதி டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையர் அவர்களால் அவர்கள் முகவுரை முகலியவற்றுடனும், “சுலோக பஞ்சக விஷயம்” பொன்னேரி, தி. மா. ஸ்ரீநிவாஸ ஐயங்கார் அவர்களால் அவர்கள் பொருள்விளக்கம், ஆட்சேப சமாதானங்களுடனும் வெளிவரலாயின.

சிவநேசனுக்கு வாழ்த்தும் மதிப்புரையும் வரைந்தனுப்பிய திருவாளர்கள்.

1. பண்டித ஆ. கோபாலையர் ஆலங்குடி.
2. வ. மு. இரத்தினேசுவரையர் தமிழ்ப்பண்டிதர், யாழ்ப்பாணம்.
3. அ. முத்தையா பிள்ளை, கண்டாச்சிபுரம்.
4. S. ஸந்தான கோபால ஐயர், ஆசிரியர், திருநாவலூர்.
5. ச. பொன்னுஸ்வாமிக்குருக்கள், சுதாமலை.
6. ஊ. சா. வேங்கடராமையர், தமிழ்ப்பண்டிதர், சும்பகோணம்.
7. S. A. முத்தையாத் தேவர், அசுகூர்.
8. சஷ்டி சுவாமி, சண்முகநாதர் கோவில் தருமபரிபாலனம், பரிமணங்குடி.
9. வயி. நாக. ராம. அ. இராமநாதச் செட்டியார், அமராவதி புதூர்.
10. கு. அண்ணாமலைப் பிள்ளை, சின்னமனூர்.
11. ஆனந்தகான சபையார், கரிசூழந்தமங்கலம்.
12. வி. சாமிநாத பிள்ளை, தமிழ்ப்பண்டிதர், போளூர்.
13. ராம. உ. ராமசாமி செட்டியார், காரைக்குடி.

சிவநேசன்.

செந்தமிழ்த் திங்கள் வெளியீடு.

பலவான்றகுடி.

ஆண்டுக்

யுவ—ஆவணி 1935—ஆகஸ்டு

திங்கள் க

உடையா னன்ற னடுவீருக்கு முடையா னடுவு னீயிருத்தி
அடியே னடுவு னிருவீரு மிருப்ப தானு லடியேனுன்
அடியார் நடுவு னிருக்கும் அரு னைப்புரி யான்பொன் னம்பலத்தெம்
முடியா முதலே யென்கருத்து முடியும் வண்ணம் முன்னின்றே.

அன்புடன் போற்றுவோமாக.

இன்ப மாய தருதிடை யேரங்கவுந்
துன்ப மாய துதூர்த்த னீங்கவு
முன்ப ராபரன் மொய்குழ லேரட்டினர்
தன்பி னீன்றவோ ரானையைப் போற்றுவார்.

என்ப பெரியார் துதித்துள்ளவாரே தன்னை வழிபடும் அடிய
வர்களுக்கு இன்னல்களைந்து நன்னலம் அருளும்
முன்னவனாகிய ஐங்கரசுகண்ணலை முன்னகாக விதி
நான்முறையே அன்புடன் போற்றுவோமாக.

அன்பருக் கன்பனாய் இன்பவீட்டுருளும் சிவபரம் பொருளையே
தேவதேவராசுகமகாதேவராசுகலகமுதல்வராசுகலகாதீதராசுகக்கொண்.
டுள்ள சைவ சமயமே சமய கோடிகளுக்கெல்லாம் தலையாய மெய்ச்
சமயம்என்பதையும் தேவாராக் அணையாய்தொண்டாட்தம் உள்ளத்தே
கோயில் கொண்டருளும் சிவமே என்றும் உள்ள தனி முதல் என்
பதையும் சிவநேசம் பூண்டொழுதுதலே சீரிய நெறியாம் என்பதை
யும் செந்தமிழ்மொழி சிவபெருமானாரருளியதே என்பதையும்,
அதுவே 'என்றுமுள தென்றமிழ்' என்பதையும் செந்தமிழ்
இத்திக்கும் மொழியாம் என்பதையும் தெய்வக்கொள்கையுடன்

மொழி வளர்த்தவே சிறப்பாம் என்பதையும் சமய வளர்ச்சியும், மொழிவளர்ச்சியுமே நாட்டின் நலத்திற்கும் ஆன்மவுணர்ச்சிக்கும் ஆன்ம ஈடேற்றத்திற்கும் உதவி புரிந்து திருவருள் நெறியைச் செவ்வீதின் உணர்த்தி இன்பந்கரும் என்பதையும் நன்கு விளக்கி, சைவத் தகனி முதலையும் தெய்வச் செந்தமிழையும் சீபாற்ற அன்பர்கட்கு உய்வகை யுணர்த்தக் கைவந்துதவும் நம் 'சிவநேச னுக்கு' இஃது ஒன்பதாவதாண்டின் முதற் றிங்களாகும். சீர்சால் 'சிவநேசன்' தனது எட்டாவதாண்டிலும் இயன்றளவு சைவத்திற்கும் தமிழுக்கும் சிறந்த கொண்டாற்றி யுள்ளான். ஆகவே, சிவம் பெருக்கி வாழும் சீரிய சிவநேசனை மென்மேலும் அன்புடன் போற்றுவோமாக.

சீர்மைமிக்க சிவநேசன் வளர்ச்சியுறு பேரன்புமிக்க பெரியார் பலர் சீரியகட்டுரைகளும் சிறப்பான செய்திகளும் வாழ்த்துப்பாக்களும் மதிப்புரைகளும் பிழந்தமிழ்நூல்களும் வரைந்து வழங்கிப் பெருமை பெறச்செய்தனர்; செய்கின்றனர். அவநேசம் பாற்றி சிவநேசம்போற்றும் சிவநேசனை அன்பர் பலர்வரவேற்று ஆகரித்து அன்புராட்டுகின்றனர்; நலமார் சிவநேசனுக்கு ஆண்டுவரி அதற்கென மூலதனம் நன்கொடை ஆகியவைகள் உதவுகின்றனர். இவ்வாறாக ஆகரித்துவரும் சிவநேசச் செல்வர்களும், செந்தமிழ்ச் செல்வர்களும் மென்மேலும் ஆகரித்துவர அவர்களை வேண்டிக் கொள்வதுடன் அவர்களின் உதவியையுவந்து அன்புடன் போற்றுவோமாக.

சைவம் வளர்த்த தகைசால் பெரியார்களையும், சைவசமயா சாரியர்களையும் சந்தானாசாரியர்களையும் சைவமெய்த் தொண்டர்களையும் தெய்வத்திருநீறு கண்டிகை திருவைந்தெழுத்து ஆகிய சைவசமயசாதனைங்களையும் அன்புடன் போற்றுவோமாக.

வளந்தருந் தெய்வீக வடிவையுளந்தனிற் கண்டு ஆகரிப்போர்க்க காருயிராய் அன்பாகக் தாமரையின் மீதிருக்குந் தெய்வ விளக்கொளியாகிய சுகனூரை சிவகுருநாதராகிய சீர்க்குமரேசரை எங்கள் செந்தமிழ்ப் பரமாசாரியராகிய செந்தினூதரை விறுடைத்தனி வேல் முருகையரை நடுவுட்கொண்டு ஆன்ம கோடிக்கெல்லாம் அன்னை யத்தனம் தன்மையுணர்த்துவான் உண்மையறிவானந்தவுருவினராய் யாவர்க்குமேலாம் அளவிலாச் சீருடையராய் உம்பர்கள் தம்பிரா னாய்த்திகழும் எம்பிரான் திருவருளே எல்லா நன்மைக்கும் துணையாகலின் அம்சையப்பரின் அருளாணைவழியே அவர்க்குரிய திருப்பணிகள் புரிந்து சீரியகொண்டாற்றிமேலும் சிவம்பெருக்கி இமைப் பொழுதும் என்னெஞ்சினீங்காத அவ்விறைவர் திருத்தாள்களை மனதாரச்சிந்தித்து வாயாவாழ்த்தி மெய்யுறுவணங்கி நல்வாழ்வுறு அனுதினமும் அன்புடன் போற்றுவோமாக.

ம தி ப் பு ரை ம ஞ் ச ரி.

சைவப்பிரகாசிகை:— அச்சவேலி சிவஸ்ரீ ச குமாரசுவாமிக் குருக்களவர்கள் எழுதிவெளியிட்ட மூன்றாம்புத்தகம் வலம்புரி விகா யகர் வரலாறு ஆதியாக சரீராரோக்கியம் வரை தெய்வமூர்த்தங்களை யும் திருவிளையாடல்களையும் வந்தபட்டுப்பேறுபெற்றவர்களையும் திருத் தலங்களையும் திருக்கோயில்களையும் திருநாட்களையும் சிவசாதனங் களையும் பெரியார்களையும் முனிவர்களையும் அறநெறிகளையும் குறிப் பாசீபண்டிதர்களும் பாமார்களும் இலத்தவில் உணர்த்தக்கமுறையில் இருக்கிறது. மாணவர்களின் கற்புக்குரியது. 33உள் ளுறைகளுடன் கூடிய இதன் விலை சகம் 20. ச. கு. வைத்திகவரசர்மா, அச்சவேலி P. O. யாழ்ப்பாணத்திற்கு எழுதிப்பெறலாம்.

*தேவிகா லோத்தர ஆகமம் தமிழ் மூலமும் உரையும்:— சிவா கமங்களின் சாரமாகிய தேவிகாலோத்தரமென்னும் ஆகமம். இது பத்தவாண்பாக்களுக்கு உபதேசிக்கக்கூக்க சித்தார்த்தப் பொருளைச் சிவபெருமான் உமா தேவியாருக்கு அருளியது. ஞானம் ஞான சராம் என்னும் இரு பிரிவுகளை யுடைய இந்நூல் வடமொழியில் எண்பத்தைந்து சிலாகக்க ஞடனும் விநித்தியுடனும் உள்ளதை தமிழில் மொழிபெயர்த்துச் செய்யுளாகப் பாடப்பெற்றது. பாடியவர் பெயர் முதலியன தெரியவில்லை. இத்தமிழ் மூலத்திற்கு தேவகோட்டை சிவாகம சங்கத்தின் சித்தார்த்தபோதகர் திருவாளர் பொ. முத்தைய பிள்ளையவர்கள் சித்தார்த்தக் விருத்தி என்னும் பெயருடன் ஓர்உரையும் ஒவ்வொரு செய்யுளுக்கும் அவதாரிகை, பதவுரை, பொழிப்புரை, கருத்துரை, விசேடவுரைகளும் பொருள்க ராதியும் எழுதி நம் சிவநேசனில் வெளியிட்டுள்ளார்கள். சிவஞானத் தின் சாரத்தைத்தெளிவுற விளக்கும் இந்நூல் மிதவும் மேன்மை யுடையது. விரைவில் வெளிவரும். விலை அணு 10. வேண்டுமீவார் அவர்கள் விலாசத்திற்கு எழுதிப் பெறலாம்.

நூ ல் வெ ளி யீடு.

திருமயிலையமக வந்தாதி மூலமும் உரையும்:— இவ்வாண் டில் கொடங்கப்பெற்றுள்ளது. இந்நூல் சென்னை மகாமகோபாத் தியாய தாஷுணத்திய கலாநிதி டாக்டர் உயர்திரு, உ. வே. சாமி நாதையவர்களால் இன்றியமையாத குறிப்புகளுடன் வெளிவரு வது. நூலின் சிறப்பும் பதிப்பாசிரியரின் பெருமையும் பாராட்டுக் ககையன. இந்நூலையும் இன்னும் பன்னூல்களையும் ஐயவர்களும் திருநெல்வேலி தமிழ்ப்பண்டிதர் திருவாளர், ஆ. ஈசரிமூர்த்தி பிள்ளை யவர்களும், தேவகோட்டை சிவாகம சங்கத்தின் சித்தார்த்தபோத காசிரியர் திருவாளர், பொ. முத்தைய பிள்ளை யவர்களும், சிவபாத் துவ திருபணை சிகாமணி பொன்னேரி திருவாளர், தி. மா. ஸ்ரீநிவா சய்யங்காரவர்களும் நம் சிவநேசனில் வெளியிடுப்படி செய்தமை நம் சிவநேசனுக்குப் பெருமைதருவனவாகும்.

வஞ்சக வாழ்க்கை.

யாழ்ப்பாணம், தமிழ்ப்பண்டிதர், திரு. வ. மு. இரத்தீநேகவரைய ரவர்கள்.

இவ்வூல்கில் வாழும் கோடாகோடி உயிர்வருக்கங்களில் இன்பதுன்பக் கூறுபாடு உணர்வின்மேம்பாடுமக்களுயிர்க்கே உண்டு. மக்கள் பல்லாயிர மாண்டுகளுக்குமுன் இருந்த நிலைக்கும் இக்காலமிருக்கும் வாழ்க்கைக்கும்பேத மதிகமே; தனித்தவாழ்வு இனிதெனக்கூறுவது உயிர்கட்டுவிட்டு இறையை அடைதற்கே சாதனமாம். உலகியனெறிக்குக் குழுமிவாழ்தலே ஏற்றமுறையாகும். அன்பினால் பிணக்கப்பெற்று இன்பமாகவாழ்தலே மிக்கிருந்த காலமுமுண்டு. பற்பல பாசுபாடும் ஒழுக்காரும் உலகியல் கடைபோக இன்றியமையாதனவாகும். ஒவ்வோர்கூட்டத்திற்கும் தலைமையான ஒருவர் வேண்டப்படுவர். உணர்ச்சிகுன்றி இறுமாந்தவர்களுக்கு தலையுங்காலும் ஒன்றுதான். நாகரிகம் என்பது உடல் உயிர் இரண்டிற்கும் நலந்தர வேண்டும். “அழிம்கை” என்று சொல்லலாவில் பயனில்லை; ஒழுக்கத்தின் வழியதே பயனுடைதாகும். வஞ்சித்து வாழ்வதவாழ்க்கை என்ற பேரளவில் காலம் இனிது செல்லலாம். “கெட்டிக்காரன் புளுகு எட்டுநான்” மட்டுந்தான். பின்யாவும வெட்டவெளியாய்விடும். இதுபோலத்தான் பத்திரிகை நடத்தல், புஸ்தகம் எழுதல், கலைபயிற்றல் முதலிய பலவும் இருக்கலாம் நிகழக்காணலாம். எல்லாம் குதூகலமாகவே முடிகின்றன. மங்கலத்திலும் குதூகலம் அமங்கலத்திலும் குதூகலம். பிறர் பொருளை அபகரித்து ஆடம் பரமாகவும் குதூகலம். மனநிறை குன்றிய இடத்தும் ஒரு குதூகலத்தான்! இவைஅனைத்தும் முறையான கல்விகேள்வியுடையார் மாட்டு எவ்விதமிருக்கும் என்று எழுதவேண்டாம். இளமை, அலிவேகம், சீரடிவந்தி முதலியன இருந்தால் கீதிதெரியுமா? பெரியோர் சிறியோர் பேதந்தெரியுமா? கடவுளுணர்ச்சிதலைக் காட்டுமா? யாவுந்தலைகீழ்ப்பாடந்தான்! ஸ்வம் வந்தற்ற காலைத் தெய்வமுந் சிறிதுபேணரைப் பற்றிச்சொல்லவுமா வேண்டும்? பயனிலாச் செல்வரை நடைப்பிணம் என்றதால் குற்றமுண்டாகாது. ஒரு பெரியார் அஞ்சாது பிணமெனவுரைத்த அரும்பாடலைக் கவனிக்க.

அரிசனம் பூசுமலை அணித்து பட்டாடை சாத்திப்

பரிசனம்பின்பு செல்லப் பாரகர் பரிக்கக் கொட்ட

வரிசின்னமூதத் தொங்கல் வந்திட * *

பெரியவர் பேச்சுமின்றிக் கிடத்தலால் பிணத்தோடு டொப்பர்.

வெளிவேடத்தால் வஞ்சித்துப் பணம்பறித்து உல்லாசவாழ்க்கை வாழ்வதினும் இறந்துபடுவது நன்றாகும். அறிவுதலைக்காட்டாத மக்கள் வாழ்மிடங்களில் பழங்கதையும், உடைநடைபாவனைகளின் இழிவு கதையு சொற்பெருக்கென்று செய்து சிரிக்கலாம். தூலறிவன்றே துணையாக வேண்டும். வெள்ளாடு நனைவதைக்கண்டு வேங்கை இரங்கியதுபோல, ஏமாற்றஞ்செய்து வெள்ளைவேஷ்டியுடன் வெள்ளைக் கோஷ்டியாக வரும் ஆசாமிகளின் ஆபாசவுரைகேட்டு ஏமாந்துபோகாது தமிழ்மக்கள் தக்காரைப் போற்றி இன்புடன்வாழ முன்னிற்பார்களாக. மறத்தும் பிறன்கேடு குழாமாந்தரைமதித்து நடக்க முன்னுவார்களாக.

“அரங்கின்று வட்டாடியற்றே கிரம்பிய தூலின்றிக் கோட்டிகொளல்”

6- சிவநேசனுக்கு வாழ்த்து.

(ஆலங்குடி திருவாளர், பண்டித, அகோபாலையாசரிகள்).

செல்வச் சிவநேசன் எட்டாவதாண்டு நிறைவைத் தெரிவிக்கும் பகுதி, நேற்றுப்பெற்று மகிழ்ந்தேன். சாங்கள் இக்குழந்தையை, உள்ளும் புறமும் அழகாய்ப்போற்றி வளர்த்துவருகிறீர்களென்பது, இவ்வுலகம் அறிந்த தொன்றும். அகனல், தமிழுலம்—அநிலும் ஆஸ்திகஸோகம் இக் குழந்தையின் வளர்ச்சியைத் தன் குழந்தையின் வளர்ச்சியாகக் கருதி வாழ்த்தி வருவதுந் திண்ணம். அம் முறையில், யானும் வாழ்த்துகின்றேன்:—

சிவநேசம் பூண்டு சிவஞ்சே நுரையார்
சிவநேசர் தீட்டுந் திருவார்—சிவநேசன்
எட்டாண்டின் மேலா வினிவரும் பல்லாண்டும்
இட்டாண்டு வாழ்க வினிதி.

இதன் உரை நடை: சிவநேசர், சிவநேசம் பூண்டு சிவஞ்சேர் உரையால் தீட்டும் திரு ஆர் சிவநேசன், இனிவரும் பல்லாண்டும் எட்டாண்டின் மேலா இட்டு ஆண்டு இனிது வாழ்க என்பதாம். .

குறிப்பு:- சிவம் - மங்களகரம். திரு - செல்வம்; கண்டாரால் விரும்பப்படும் தன்மை நோக்கம். எட்டாண்டின் மேலா - சென்ற எட்டாண்டுகளிலும் பெற்ற மேன்மையினும் அதிக மேன்மை தனக்குண்டாகும்படி இட்டு ஆண்டு - உலகத்திற்கு அறிவையும், ஆத்திக புத்தியையுங்கொடுத்து, அவ்வுலகத்தைத்தன் வசப்படுத்தி, சிவநேசன் 'பல்லாண்டும் இனிது வாழ்க' எனப் பல்லாண்டு கூறிய படியாம்.

(வாழ்ப்பாணம் தமிழ்ப்பண்டிதர்

திருவாளர், வ. மு. இரத்தினேகவையாசரிகள்)

1. வேதமெனும் பாதபத்தின் பெய்க்கனியின் சாரத்தைப் போதமுறக் காட்டுபுயர் பொற்பதனால்—நீதமிழு சைவத் திருவிளக்கு சற்பானு வாரநேசன் சைவர்க் கொளியென்றே சாற்று.
2. தண்டமிழ் தேரிராம சாமிப் பெருந்தகையின் கொண்டனேர் நன்றி, குறைவின்றி—எண்டி சையுஞ் செல்வத் திகழ்தலினால்; செம்மைச் சிவனடியார் மல்கின ரென்றே மதி.
3. வாழ்க! "சிவநேசன்" வாழ்க! சிவசமயம் வாழ்க! செழுந்தமிழும் மாநிலத்தே—வாழ்கவே! இந்தணி பெம்மா நெழிற் பெரு நன்மையம் சந்தகமு மின்பந் தளிர்க்தி;
4. கற்றூர்க் கருமையுங் கல்லார்க் கினிமையுங் காட்டிவளர் நற்றாய் நிகர் "சிவ நேசன்" இடைய நலமளித்தே.

முற்றா விளமதி சூடிய வண்ணல் முழுதருளால்
வற்றாச் சரபி நிகரவிப் பாரில் வளர்குகவே.

(கண்டாசிப்புரம், திரு, அ. முத்தையப் பிள்ளையவர்கள்.)

வாழ்கசிவ நேசன் வளர்கசந் தாதாரர்கள்
வாழ்கவா னந்தமெனு மாகடலுள் - வாழ்கநலம்
ஓங்குகபல் லாண்டிந்த வொன்பதா மாண்டினி லுந்
தாங்குகசீர் பற்பலவுந் தான்.

பண்டைநாட் காழிக் கவுணியர் கோவும்
பகாரு மப்பர்கந் தாரும்
தண்டமிழ் மணிவா சகமுரைத் தவரும்
சாரந்துசை வம்வளர்த் தனரால்
மண்டினிரூலத் திறறைநாள் வளர்ப்பான்
வழுங்கினன் ராமசா மிப்பேர்
கொண்டநல் வணிக குலத்தினன் 'சிவநே
சன்' எனக்குலவுசஞ் சிகையே.

நீங்கருங் கரிய கடல்விட முண்ட
சங்கர னேவயி லேந்தி
தீங்குசெய் கொடிய துட்டரைச் செகுத்த
சேலங் கொடியுடைக் தேவோ
ஓங்குயர் மலயத் தருந்தவ முணியோ
வுதித்தன ரொண்டமிழ் வளர்ப்பான்
ஈங்கென வுரைக்கு மெழில்சிவ நேசன்
இரவியுள் ளளவுமவா ழியவே.

(திருநாவலூர் பேர்டு ஜுண்டாடநாலை தலைமையாசிரியர்
ஸந்தானகோபால ஐயர் அவர்கள்.)

சிவநேசனுக்கும் நந்திக்கும் சிலேடை.

எந்தை பதஞ்சேர வருமெவ் வெவர்க்கும்
எதிரிருந் து இந்நெறி யென்றிசைத்துப் பின்னும்
சந்ததமும் மும்மலத்தைத் தகித்த பேர்க்கே
சரணளிக்குஞ் சிவமெனச் சான்றளித்த லாலே.
நந்தி பெருமானை யொப்பு நலிலலாகும்
நற்பலவான் குடிவளர்ந் து நம்மெல் லோர்க்கும்
வந்து களியூட்டு சிவநேசன் றன்னை
வாழியென அகங்குளிர வாழ்ந்து வோமே.

அதாவது, கைலையங்கிரியில் காவலாகவீற்றிருக்கும்பூர் நந்தியெம்பெரு
மான் பரமனை வணங்கவரும் பண்ணவராஜியோர்க்கு அவரவர் தரத்துக்
கேற்றவாறு நெறிவகுத்து விடுத்தது, பாசமாகிய திரை நீக்கினவர்க்கே பதி
விளங்குமெனத்தான் பசுவாக நின்று சான்றுபகர்வ துபோல் நம் 'சிவநேசன்'
சைவநெறியுடையார்க்குத் தக்கநெறிகாட்டி பதிபசுபாசவிளக்கம் பகர்தலால்
நந்தியெம்பெருமானுக்கு ஒருவாறு ஒப்பிடலாம்.

வீரத் தந்தையின் தீரப் புதல்வன்.

(சென்னை தொண்டைமண்டலம் துருவவேளாளர் உயர்கலாசாலை
ஔசியர், திரு, A. தம்பிரான் முதலியாரவர்கள்)

பிக்கென் (Fi-ken) என்பவன் 'கியாங்கு' (Kiang) தேசத்து 'ஹோயாங்கு (Hoang)' எனும் வர்த்தகனின் ஆறு மக்களில் மூத்தவன் ஆவானு. அக்காலத்தி, அரசாங்கத்தில் முழு அதிகாரம் பெற்றிருந்த மாஜிஸ்ட்ரேட் ஒருவனிருந்தான். அவன் குடிசை வருத்தி நிரபராதிகளின் நிறைந்த செல்வத்தை யாவும்பேராசைப் பிணியால்கவர்வ தம் தானடைவதும் ஆதிமூத்தியாகுகொடுமைகன்பலபுரிந்துவந்தான். அம்மாஜிஸ்ட்ரேட் கவர்னரின் குறையா அன்பைப்பெற்றிருந்தானாதலின் அவனது தீச்செயல்களைக் குறித்து கவர்னரிடம் குறை கூற ஒருவரும் முன் வந்தார்களில்லை.

கடைசியில், அஞ்சா நெஞ்சு படைத்து அட்ரூபியம் பல இடைவீடாது இயற்றிவரும் அவனைப் பற்றிக் குறைகூறி இன்னல் களைய ஹோயாங்கு வீரன் ஒருவனே முன் வந்தான். தன் கண்பன்மீது குறை கூறக கேட்ட கவர்னர், என்னுமிலாச் சினத்தனய் மறுமுறையும் தனக்கு வேண்டிய அவர் மீது ஹோயாங்கு குறை கூறுவானேல் ஹோயாங்கைச் சிறைப்படுத்தவதாகக் கூறிப் பயமுறுத்தினான்.

உதவியில்லாத, தீரக்கோபம் பொங்கியெழு, ஆராமனத்தனய் ஹோயாங்கு யாதொடு செய்யத் தோன்றாது வானா வீடு திரும்பினன். வழியில், கருங்கல் மனத்தனயை அம்மாஜிஸ்ட்ரேட்டு, ஓர் கிழவியை இழுத்துக் கொண்டு வரக் கண்டான். அக் கிழவியோ ஆகாவல்லாது அழுதழுது தத்தளித்துக் கொண்டிருந்தான். இந்நிலைமையைக் கண்ணுற்றதும் தன்னடக்கம் விடுத்து, தன்னையும்றியாது வீரன்கோபங்கொண்டான். உடனே அவ்வதிக் கிரமப் பாலிமீது ஒரே பாய்ச்சலாகப் பாய்ந்து அவனைக் கீழே தள்ளிக் கொண்டு வீழ்த்தினான்.

இக் குற்றத்திற்காக ஹோயாங்கு, கைது செய்யப்பட்ட ஆமன்றி மரண தண்டனையும் விதிக்கப்பெற்றான்.

இதைக் கேள்வியுற்ற ஹோயாங்கு வீரனின் தீரமைத்தனம் பிக்கென், தன் தந்தையைக் காக்க, கவர்னர் பால் விரைத்தோடினான். ஆனால் கவர்னர் அச்சிறுவனுக்கு முதலில் பேட்டியளிக்க மறுத்தனர். ஆகவே மைத்தனும் அந் நாட் கழித்து மறுநாள் சென்றான். கடைசியில் அவனது வீடா முயற்சி நன்கு பாராட்டப்பட்டதன்றி அவனை அனைவரும் அன்புடன் வரவேற்றனர். பின்னர், பிக்கென், கவர்னரை யடுத்துத் தங்கள் குடும்பத்தைக் காப்பாற்ற தன் தந்தையை விடுத்துத் தந்தைக்குப் பதிலாகத் தனக்கு அம் மரண தண்டனையை விதிக்குமாறு பன்முறையும் இரந்து வேண்டினான்.

உருவத்தில் சிறியவரையிருக்கக் கண்ட கவர்னர், இவன் பிறர் சுற்பனை யால் இவ்வளம் கூறுகின்றானே என ஐயங்கொண்டு உண்மையை யறிய முதன் மந்திரியை ஏவினான். அந்நினைமே முதன் மந்திரியும் அவனை விசாரித்தான்.

“நல்லெண்ணக்க னனைத் தங் கிடைக்கப்பெறும் ஒப்பற்ற ஒரு தனி முதலைத் தவிர வேறொருவரிட யிருத்தம் இவ்வெண்ணம் எனக்கு உதிக்கப் பெறவில்லை” என்றினிமையுடன் இயம்பினான் பிக்கென்.

மேலும் பரிசோதிப்பான் வேண்டி, தன் குடும்பத்தைக் காப்பாற்ற அச்சிறுவன் தாய் மேலாட்டுவழக்கப்படி மறுவிராகம் செய்துகொள்ளக் கூடும் என்பதையும் மந்திரி குறிப்பிட்டிக் காட்டினான். அச்சற்கும் அச்சிறுவன் “எங்கள் தந்தையைப் போன்றவர் எம் தாய்க்கு வேறொருவரும் உலகில் இராார். அன்றியும் அவரைப் போன்று என் சகோதர சகோதரி களிடத்தும் அன்புபாராட்டுபவர் வேறொருவரும் இருக்கமாட்டார்” என்று தீரமாகப் பதிலிதுத்தான். மூத்திரி மிக்கமனமகிழ்ந்து அச்சிறுவனைக் சிறிது நேரம் தாமதிக்கவேண்டி அறையை விட்டகன்றான். அவன் திரும்புகையில், தனது வேண்டுகோள் அனுமதிக்கப்பெறும் என்ற சிச்சயத்தடனிருந்த அச்சிறுவன் அச்சீரியவெண்ணத்துடன் அவனுக்குவந்தனமளிக்க எத்தனிக்கையில் மந்திரி “நான் கூறவந்தது உன்மதுப்பைப் பற்றியல்ல; உனது தந்தையின் மன்னிப்பைப் பற்றித்தான். சிறியோரெல்லாம் சிறியருமல்லர் என்பதற்கிணங்க இவ்வளவு அறிவும் ஆற்றலும் கூடியமக்களை வளர்த்த தந்தை முக்காலம் குற்றமற்றவனாகத் தானிருக்கவேண்டும்,” என்று தீர்மானமாகப் பதிலளித்தான்.

கவர்னர், இளஞ்சிறுவன் இறைவன்மாட்டுக் கொண்டுள்ள தூயபத்தியையும், ஆழ்ந்த அறிவையும், ஆற்றலையும் புகழ்ந்துகூறி அவனைப்பற்றி உலகம் எஞ்ஞான்றமுறிய ரூபகச்சின்னமாக ஒருகல் நாட்டவிரும்பினான். ஆனால், தன்னலக் கருகாற தன் தந்தைக்காக உயர்விடத் துணிந்த தன்னைப் பற்றி மக்கள் நினைக்கும்பொசெல்லாம் அவர்கட்குத் தன் தந்தை கவர்னரை மறுத்தகாரணமும் கவர்னரின் கண்பன் கவர்னரறியாது செய்த தீச் செயலும் வெளியாகி ரூபகத்திற்குவரும் என்ற காரணம் பற்றியே தான் தனக்கு அவ்வித மதிப்பு வேண்டாமென்று மறுத்துவிட்டான்.

எனவே, அன்பர்களே! மேலாட்டுச் சிறுவனின் மேன்மையான அறிவையும், விரிந்தநோக்கத்தையும் இறை பத்தியையும் தந்தைபொருட்டுத் தன்னுயிரையே விடத்துணிந்த தன்மையையும் உற்றுநோக்குங்கள்.

“மகன்றத்தைக் காற்றுமுதவி இவன்றத்தை

என்னேற்றான் கொல் எனும்சொல்”

என்ற திருவள்ளுவதேவரின் திருவாக்கு இச்சிறுவனிடம் மெய்ப்பிக்கப் பெற்றதன்றே.

(இக்கட்டுரை, பவ ஆண்டு பங்குனித் திங்கள் ஐந்தாம் நாள் பிறந்த ஓர் குழந்தையின் ரூபகத்திற்கென, ஆங்கிலத்தினின்று மொழிபெயர்த்து அழகுபெற அமைத்ததாம்.)

திருநாவலூர்.

(திருநாவலூர் போர்டு ஆண்பாடசாலை தலைமை யாசிரியர்
திரு. S. ஸந்தான கோடால ஐயரவர்கள்)

திருநாவலூர் என்பது சோழநாட்டிற்கும், தொண்டை நாட்
டிற்கும் நடுவேயுள்ள நடுநாடென்பபெயர் திருமுனைப்பாடி நாட்டின்
கண் இருக்கும் ஓர் சிறந்த சிவஸ்தலமாகும். இத்திருமுனைப்பாடி
நாட்டை ஆசிரியர் சேக்கிழார்,

“மங்கையர் வதனசீத மதியிருமருங்கு மோடிச்
செங்கயல் குழை கண்டுத் திருமுனைப்பாடிநாடு” என்றார்.

அதாவது தன்மை மிகுந்த மதிபோன்ற பெண்டிர் திருமுகத்
தில் தோன்றும் கயல்மீன் போலும், செவ்வரி படர்ந்த கண்கள்
காதளவு ஓடியனவாய்க் காதிலணிந்துள்ள குழைகளைப் போய்ப்
பற்றுந் தன்மையனவாயிருக்கலின், குளிர் நீர் மிகுந்த பொய்கை
யிற் செவ்விய கயல் மீன்கள் தளிர்களைப் பற்றுவன போன்ற
தோற்றம் மங்கையர் திருமுகங்கட்கு இருந்தன என்றார். இதனால்
உடலழகுதும், உள்ளச் சால்பும் உடைய உத்தமப் பெண்மணிகள்
நிறைந்த நாடு திருமுனைப்பாடி நாடென்பது கூறப்பட்டது. இன்ன
தன்மையாக மேன்மையுற்ற நாட்டின்கண் மேற்சொன்ன திருநாவ
லூர் அமைந்திருக்கிறது.

ஓர் காலத்தில் பார்வதி தேவியார் “சர்வலோக நாயகராகிய
ஸ்வாமீ! பூலோகத்தில் உயிர்கள் தேவாரைச்சேவிக்கும் பொருட்டுக்
தேவாரீர் அருட் பிரசிக்க நாமருபந்தாங்கி எழுந்தருளி யிருக்கும்
முக்கிய ஸ்தலம் யாது? உரைத்தருளல் வேண்டும்” என்று வினவ,
ஸ்வாமி “பெண்ணே! பூலோகத்திலே நமக்கு உவந்த ஸ்தலங்கள்
காசி முதலாக எண்ணிறக்கனவாம். அவற்றுள்நாம் சோதிப்பிழும்
பாய் தின்ற திருவண்ணாமலைக்கும், நாம் திருக்கஜோதியாய் ஆனந்த
நடனஞ் செய்யும் சிதம்பரமாகிய தில்லைவனத்துக்கும் நடுவே நிலை
பெற்றுள்ளது திருநாவலூர் என்னும் திவ்விய ஸ்தலமாகும். அங்கே
பிரமா, விஷ்ணு, இந்திரன் முதலிய தேவர்களொவ்வாம் வந்து வேண்
டிய வரங்களைப் பெற்று மீள்வார்கள். அத்தலத்தில் சத்துவகுண
பூதர்களாய் யார் யார் வந்து நம்மை வழிபடுவார்களோ அவர்களுக்
கெல்லாம் வேண்டிய வரங்களைத்தந்து “பக்தசநேசுவரன்” என்னும்
நாமந்தரித்துச் சிவலிங்கத்திருமேனி தாங்கி என்றும் பிரசன்னமாய்
எழுந்தருளியிருப்போம். அந்த ஸ்தலத்திலே நீ சென்று அச்சிவ

லிங்கத் திருமேனியில் நம்மைப் பூசிக்கக் கடவாய்; திருட்டி, திதிர சங்காரம், திரோபவம், அதுக்கிரகம் என்னுங் கிருத்தியங்களைந்தையும் செவ்வேசெய்யும்செயல்வன்மையை உனக்குத்தந்தருளுவோம்” என்று திருவாய் மலர்ந்தருளினார்.

அதன் வண்ணமாகவே உமாதேவியாரும் இத்தலத்தக்கு வந்து அப்பொழுது திருநாவலூர் கிலமாயிருப்பக் கண்டு, இரண்டு திருக்கண்களினின்றும் பாஷ்பம் பொழிய நெஞ்ச நெக்குருநிப் பரவசமாய்ச் சீரணைத்தாரணஞ்செய்து பக்தசநேசுவரர் திருவருளை நினைந்து தமது பக்கத்தில் தமக்குப்பணிபுரிந்து நின்ற சூலிவியைப் பார்க்கருளினார். சூலினி உலக முதல்விபாகிய அம்மையாரது திருவுளக் குறிப்பையறிந்து கன்னுடையருலத்தைப் பூமியிற் குத்தினார். உடனே சகல பாபங்களையும் அகற்றும் மகிமையுடையதாய்ப் பாதாள கங்கை சிவஞானிகளுடைய உள்ளம் போலத் தெளிந்து கதிக்கெழுந்த நிறைந்தது. அதற்கு ‘சாம்பூநத தீர்த்தம்’ எனப் பெயர்த்து பார்வதி தேவியார் எல்லாத் தேவ மாதர்களோடும் அத்தீர்த்தத்திலாடி, சூலினி, சரசுவதி, தார்க்கை, இலக்குமி முதலிய அத்தேவ மாதர்கள் சூழக் கோபுர வாயிலை யடைந்து, உள்ளே போய்த் திருமூலலிங்கப் பெருமானைப் பூசிக்க ஆலயத்தின் முன்னே எழுந்தருளி யிருக்கும் நாவலடியில் தனது மூத்த குமாரைய விநாயகரைப் பார்க்கருளினார். இந்நாவல் மாமே இப்பதிக்கு ஸ்தலவிருக்காமாம். ஆகவே இதற்குத் திருநாவலூர் எனப் பெயர் வந்தது என்றுங் கூறுவர்.

விநாயகர், அம்மையாரது திருக்குறிப்பை அறிந்தவராகி, பாதங்களில் பணிந்து நந்தனவனம் சென்று, பரமசிவார்ச்சனைக் குரிய நறுமலர்களைக்கொய்து வந்து, தேவியாருக்கு உபகரிக்க, அம்மையார் பூசைக்கான உபகரணங்கள் யாவும் சேகரித்துக் கொண்டு, மாசி மாதத்தில் அபரபட்சத்தில் சதூர்த்தி திகியில் மகாசிவராத்திரியில், முதலிரண்டு யாமங்களிலும் பூசையை விதிப்படியாக முடித்து, மூன்றாவது யாமத்தில் தமது இளைமறைந்தபு ஆறுமுகனைப்பார்க்க, கார்த்திகேயன் அம்மையாரது திருவுளக் குறிப்பையறிந்து சாம்பூநத தீர்த்தத்தின் பக்கத்தில், தமது வேலாயுத்தத்தினாருத்ததலும், பாதாளத்தினின்றும் திவ்விய கங்கையானது வெளிவர, அதை உமை அம்மையார்கண்டு “சக்தியில் தீர்த்தம்” என்று நாமந்தரித்து, அத்தீர்த்தத்தால் மூன்றாவது நான்காவது யாமங்களில் அபிடேகஞ்செய்து, பூசையைமுடித்து. பிரகாஷிண நமஸ்காரஞ்செய்து, சிரசின்மேற், கரகமலங்களைக்குவித்து, பரம சிவத்தைச் சொதிருபமாகக்கண்டு,

“பணிமதிய நதியிதழி மலரொளிர் செஞ்சடிலமெனும் பவளக்காடு
மணிமகரக் குழைச்செவியு மகிழ்கருணை பெருகுவிழி வதனத்தேசன்

திணிபுயமும் விடமில்லு மணிமிடரு மபயமெனச் சிறந்தகையு
மணிகழலுந் திருவடியும் வெண்பொடியா ரழல்வடிவு மமர்ந்ததேவை.”
“நித்தியனை யுலகனைத்து நிறைந்தவயிர் சொறுமொளிரு நிருலிகற்ப
வத் தவைமெய் யடியருள மகலாத பரம்பொருளை மணவாக்கெட்டாச்
சுத்தசெழுஞ்சுடரொளிமையமறைமுடியினடனமிட்டுத்தொல்லவாழ்வை
யத்தனைத்த நகத்திருத்தி யாநந்தப் பெருங்கடலு ளமுத்தினுளால்”

என்று கூறியவாறாக சிவாநந்தக்கடலுள் மூழ்கினார், சாமானிய
ரான நரர்களின் கோத்திரத்துக்கீரங்கி அருள்புரியும் கருணைக்கட
லாய சிவபிரான், நமது அம்மையார் பூசைசெய்யுங்கால் எத்தகைய
வராக இருப்பார் என்பதை அளவிடவுங்கடுமோ! அம்பலக்கூத்
தர்; அம்பிகையாருடைய பூசைக்கும், ஞானத்துக்கும் மகிழ்ந்து
எளிவந்து விஷயபூகராய், அவரது இருதய புண்டரீக மத்தியில்
தகராகாசத்தில், தமது நாதமாகிய திருச்சிலம் பொலிகேட்பித்துத்
தமது அத்தியற்புக அபரிமிதாநந்த நடனசோதி சொருபங்காட்டி
யருள, அம்மையார் அதில் வினைந்த ஆனந்தத்தீகனையுண்டு
இறுமாந்து சந்தோஷக்கடலில் மூழ்கினாராக. ஸ்வாமி புறத்தும் அப்
படியே காட்சிதந்தருளத் திருவுளங்கொண்டு, அந்தர துந்துபிகள்
முழங்கக்கந்தருவர்கள் இசைபாட, நாட்டியமகளிர் நாடகஞ்செய்ய,
எவன் மகளிர்கள் சாமரைவிசத் தேவர்கள் ‘அரகர்’ வென்று புஷ்ப
மாரி பொழிந்தனர். வேதியர்கள் வேதங்களை ஒதினர். பக்தர்கள்
யாவரும் களிக்கத்தக்க விதமாக, ஸ்வாமி, இடபாருடாக வெளி
வந்து காணிக்கொடுத்தருளினார். பார்வதிதேவியார், ஆந்தபர
வசராகி எம்பிரானுக் கெதிரேசெல்ல, எம்பிரான் நாயகியாரைத்
தமது மார்போடுஇறுக ஆலிங்கனஞ்செய்து, காமாந்தகராசிய அவர்
ஆவ்வாலிங்கனத்தில், அதிமோகிரானார் என்னும் அருள் நாடகங்
காட்டியருளினார். பின்னர் தேவியாரைப் பார்த்து ஸ்வரன் “தேவீ!
ஹரிக்கமுடியாத நமது மனதை ஹரித்து, நமக்குமகா மனோஹரிய
மாய் நம்மை நினது மனக்கோயிலில் அடைத்து, உனது கியான
மார்க்கத்தில் நம்மைவைத்தமையால் நினக்கு மனோன்மணி, என்
னும் பெயர் வழங்குக நீபஞ்சகிருத்தியங்களைச் செய்பவும், உனது
மனதில் எண்ணிய எண்ணிய காரியங்களை யெல்லாம் எண்ணிய
எண்ணியவாறு இயற்றவும் நினக்கு வரமளித்தோம். அதுவுமன்றிப்
பக்கஜனங்கள் நின்னையும் என்னையும் ஏககாலத்தில் ஏககொலுவிற்
கண்டு சேவிக்கும்படி நீ நமது வாமபாகத்தில்மருவுத்” என்று
அருளிச்செய்து, அமலையாரைத் தமது அருட்கங்களால் தூக்கி
யெடுத்துத் தமது வாமபாகத்தில் மனமகிழ்ந்து இருத்தியருளினார்.
இவ்வவபவத்தைக்கண்டு தேவர்கள் யாவரும், மனக்களிப்புற்றவராகி
நமஸ்கரித்து நின்றனர். அத்தேவர்கள் ‘எம்பெருமானே! தேவரீர்
ஓர் பக்கத்தும், அமலையார் ஒரு பக்கத்தும் ஏக அவசரமாய் எழுந்
தருளியிருக்கும் இந்த மகா மங்கள அருட் கொலுவை என்றும்

சுரர், நார் முதலிய பக்த ஜனங்களெல்லாம் தரிசிக்கும் பொருட்டுத் திருவருள் செய்க" என்று பிரார்த்தித்து, அப்படியே வரமும் பெற்றுச் சென்றனர்.

அந்நாள் முகல் இத்திருநாவலூரில் தேவியார் பெயர் மனோன் மணி யென்று வழங்குவருவதாயிற்று.

இப்பெற்றித்தாய்திருப்பதியின் கண்மகாவிஷ்ணு, சண்டேசுரர், கருடன், சந்தாமூர்த்தி நாயனார் முதலியவர்கள் பூசிக் து மேன்மை பெற்றிருப்பதை பின்னர் விளக்குவாம். இத்தகைய புண்ணியம் வாய்ந்த இந்நகரில் ஆதி சைவ அந்தணர் சூலத்தில் நம்பியாரூரர் என்ற சிவனடியார் தோன்றினார்.

ஆகவே, எவரேனும் எக்கருமத்தாலேனும் திருநாவலூருக்கு வந்து, கடவுளைத் தரிசனஞ்செய்து ஒருநாள் பொறுத்திருந்து புறப் படுவோர் இனிது வாழ்ந்து முடிவில் சிவபாதார விந்தகத்தைத் தியானித்துப் பாகதி பெறுவர் என்பது நிச்சயம்.

அரச.மரம் வலம் வருதல்.

(திரு. அ. முத்தையப் பிள்ளை யவர்கள் கண்டாசிபுரம்)

அரச மரம், சைவ வைணவாதி சர்வசமயிகளும், தேவதாஸ்வரூபமாகப் பாவித்து வணங்கி இஷ்ட சித்திகளை யடைவதாகிய தெய்வத் தன்மை வாய்ந்த ஓர் விருக்டம். தக்கமக்குள்ள வியாதிகள் தீரும்பொருட்டும், புத்திரப்பேறு வேண்டியும் மற்றுஞ் சிலபல காரியசித்தி பெறுதற்காகவும், கிரககேதாஷு நிவர்த்திக்காகவும் அரசு சுற்றி வேண்டியவாறடைகின்றனர். இவ்வழக்கம் பண்டைக் காலத் தொட்டே நம் முன்னோர்களால் கையாண்டு வரப்பட்டுள்ளது. அரச மரம் வலம் வருதற்கு அமாவாசையோடு கூடிய சோமவாரம் மிகச் சிறந்தாகக் கொள்ளப்படுகிறது. மற்றும் சப காலங்களிலும் நாள் ஒன்றுக்கு நூற்றெட்டு முறை ஒரு மண்டலமும் அல்லது தான் சங்கற்பித்த நாட்களும் சுற்றுக்கின்றனர். திரேக நிலைக்குத் தக்கபடி வலம்வரலாம். அவ்வமயம் தங்கள் தங்களாலியன்ற தானங்களும் வழங்குகல் மாபு. ஏனைய மரங்களைக்காட்டிலும் இவ்விருக்டத்திற்கு இத்தகைச் சிறப்பு உண்டானதின் காரணம் யாகென ஆராய்வாம். அரச மரத்திற்குப் "போதி" என்னும் ஒரு பெயரும் உண்டு. இதற்குப் போதக் (ஞானக்)தை யுடைய தென்பது பொருள். கைரஞ்சரை யென்னும் நதிக்கரையிலேயுள்ள "பீணையைத் தோங்கிய பாகிலைப் போதி"யின் கீழிருந்து இருபுத் தெட்டுத் தினங்களில் காம வெகுளி மயக்க மற்று மாரணியும் வெல்லும்

ஞானத்தைக் கொள்தம புத்தர் அடைந்ததாக பொளத்த நூல்கள் கூறுகின்றன.

“வாடாப் போதி மரகதப் பாசடை
மநிழ மமர்ந்தோ நெஞ்சப் யார்க்கும்
அருளின் லீந்தே னிறைந்து நனிஞெகிழ்ந்து
மலரினு மெல்லி தென்ப வதனைக்
காமர் செவ்வி மாரன் மகளிர்
நெடுமா மழைக்கண் விலங்கி நிமிர்ந்தெடுத்த
வானும் போழ்த்தில வாயின
யாதோ மற்றது மெல்லிய வாறே”

“தாமநனுங் குழன்மழைக்கட் டளிரியலார் தம்முன்னர்க்
காமனையே முனந்தொலைத்தாற் கண்டுணட்டம் யாதாங்கொல்”

என்னுப் பொளத்த கவிஞர் வாக்குமாண்டு நோக்கத்தக்கது. போதி நீழலிற்பொருந்திபுத்தர் ஞானம்பெற்றமையின் அவ்விருஷத்திற்கு, தப்பால் அடைந்தாரது அஞ்ஞானத்தை நீக்கி மெஞ்ஞானத்தை நல்சூற் திறனுண்டென்பது தெற்றென விளங்கும்.

உத்தம தேவர் தம்முளுத்தமனாகிய சிவபெருபான் ஆன்மர்கள் தரிசித்துய்யக் கொண்டருளிய திருமேனிகள் பலவற்றுள்ளும் சிறந்தது சிவலிங்கத் திருமேனியே அம்மூர்த்தி சொரூபத்தில் பிரம்மா, விஷ்ணு, நுதான் ஆகிய மும்மூர்த்திகளும் அடங்கும். இதனை, நங்காழி கண்ணுடைய வள்ளலார்,

“பிரமன்கிழ் மாயனடுப் பிஞ்ஞகன்மே லீசன்
பரமுள்ள லிங்கத்தின் பாங்காம்”

எனக் கூறுகின்றார். சிவலிங்கத்தின் அடிப்பாகத்திற் பிரமனும், மத்திய பாகத்தில் விஷ்ணுவும் மேற் பாகத்தில் நுகர் மூர்த்தியுமாக விளங்கும். இதனை திருமூர்த்தி சொரூபமே சிவலிங்க மென்பது பெற்றும்.

இனி, அதுபோலவே மரங்கெல்லாவற்றுள்ளஞ் சிறந்தது அரசமரம். இதனை, ‘அரச’ என்ற அதன் பெயராலறியக்கிடக்கின்றது. இவ்வரச மரமும் அடிப்பாகம் பிரம்ம ரூபமாயும் மத்திய பாகம் விஷ்ணு ரூபமாயும் மேற்பாகம் சிவரூபமாயும் விளங்குகின்றது. இதனை, தம்முன்னோர்கள் வலம் வந்து போற்றிக் துதித்த,

“மூலதே தா பிரம்மரூபாயா, மத்த்யதே தா விஷ்ணு ரூபிணி
அக்கிநிதல் சிவரூபாயா, விருஷ ராஜாயதே நம:

என்னும் ஸ்லோகத்தா லறியலாம்.

புநீ கண்ணிரான் நரனுக்குக் கீதாபதேசஞ் செய்யுங்கால்
“தாருவுள் அஸ்வத்தமு மாவேன” எனக் கூறியுள்ளார். இன்

னும் திருப்புல்லாணி என்னும் திவ்யதலத்திலே ஸ்ரீ விஷ்ணுமூர்த்தி யானவர் திருவாசாய் நின்றருள் செய்கின்றாரென்பது,

“பெருவயிறு கண்டமாலே யுதரவலி யண்டவாயு
 சூரிய சிவந்திருலை தலைநோவும்
 இருமலொடு தந்தவாயு குருடுசெனி டுஞ்சொலுமை
 யிவைகண்முத ரெந்தரோக வினையாவும்
 ஒருநொடியி லஞ்சியோடும் வறுமைபொடு சஞ்சிகாதி
 யுபரியி னடைந்தபாவ மவைதாழும்
 மருமலர் பிறந்தகோதை மருவிகி மும்புலாணி
 வளராசு கண்டபேரை யணுகாவே”

என்னும் ஆன்றோர் வாக்கு அறிவுறுத்தா நிற்கும். இக் கூற்றுக் களான் கடவுள் சொருபமே ஆண்டாக்கள் அறிந்தயுவான் கருதி திருவாசாய் நிற்கின்ற தென்பது புலன். அரசமாம் தானின ஸ்ரீநாத் தெழுதலாற் சுயம்புலிங்க மெனக் கொள்ளல் வேண்டும். தெய்வத் தன்மை வாய்ந்த இவ்விருஷத்தை வலம் வருதலால் சிவலிங்கநினை யினாற்பெறும் எல்லாப்பலன்களும்எளிதிற்பெறலாம். இவ்வுண்மை யறியாதார் இது சாதாரண விருஷம் என வணங்காமல் அசட்டை செய்வார்களென்று கருதியே அவர்கள் அம்மாதகைதவலஞ் செய்து வணங்கி நற்கதியடையும் பொருட்டு நம் பண்டைப் பெரியோர்கள் அரசடியில் நாகப் பிரதிஷ்டை செய்தும் விராயகரைத் தாபித்தும் வணங்கும் வழக்கத்தை மேற்கொண்டுள்ளனர்.

ஆதலால் நாமெல்லோரும் அநேககோடி சிவராத்திரிக் கொப் பாகிய சோமவார அமாவாசையிலும் ஏனைச் சுபதினங்களிலும் தவ ருமல் அரசு சுற்றி எல்லாம் வல்ல முழுமுதற் கடவுள் திருவருளைப் பெறுவோமாக.

உயர்ந்தோர் கூறும் உறுதி மொழிகள்.

உலகில் காண்பதற்கு அரிதாயிருப்பது குணசீலம்.

குடும்பக்காரியங்களெல்லாம் உன்னுடையவையல்லவென்றும் கடவுளுடையவை யென்றும் கருது. அவருடைய ஆணைக்குக் கீழ்படியும் வேலைக்காரனாக நீ இங்கு வந்திருக்கிறாய். இக் கருத்தில்கீழ் நிற்பவனுக்குத் தன்னுடையது என்பது எதுவுமில்லை.

கவலைற்றிருப்பவர்களுக்கு நித்திரை எளிதில்வருகிறது. அது போன்று பற்றற்றிருப்பவர்களுக்கு தியானம் எளிதில் கூடுகிறது.

தூர்விஷயங்களில் செல்லும் மனதைக் காட்டிலும் வேறு சக் தருக்கள் எவருமில்லை. அம் மனதை வெல்லுதலே நாம் பரம புருஷனுக்குச் செய்யும் பெரிய ஆராதினையாம். ஸ்ரீராம கி. வி.

ப சி ப் பி ணி .

(கண்டாரசிபுரம், திரு, அ. முத்தைய பிள்ளை யவர்கள்.)

இறைவன் சிருஷ்டியிலடங்கிய பல ஜீவர்களும் தத்தம் வாழ்நாளிடையே பல பல விதத்தில் பயனுக்கின்றனர். மக்கள் சேவகர், பயிர்க்கொழில்; கைக்கொழில், வர்த்தகம் ஆகிய செய்தும்; கிரைகடலோடியும், அறநெறிகளாலும், கொலை, களவு, வஞ்சம், பொய், சூது ஆகிய மறநெறிகளாலும் பொருளீட்டுகின்றனர். இவைகளை யெல்லாம் யோசிக்கு மளவில் என்சா ணுடம்பினை யோம்புதற்கே யன்றி வேறல்ல என்பது,

“சேவித்துஞ் சென்றிரந்தர் தெண்ணீர்க் கடல்கடந்தும்
பாவித்தும் பாராண்டும் பாட்டிசைத்தும்—போசிப்பம்
பாழி ணுடம்பை வயிற்றின் கொடுமையால்
நாழி யுரிசிக்கே நாம்”

என்னும் நல்வழி வெண்பாவால் பெறப்படுகின்றது.

“யோசிக்கும் வேளையில் பசிநீரவுண்பது முரக்குவதுமாக முடியும்” என்றார் நம் தாயுமானார்.

மக்கள் யாக்கை உணவினாலாகிய பிண்டம். “உண்டி முதற்றே உணவின் பிண்டம்” என்பது புறநானூறு. உணவில்லாத ஒரு கணமும் உயிர் நிலையாது. உணவு கிட்டாதபோது பசி யென்னும் பெரு வியாதி பீடித்து வருத்தும். முடியுடை மன்னரும், மொய்ப்புடை வீரரும், முற்றுந் துறக்க யோதிகளும், சித்தர்களும், முனிவர்களும், தபசிகளும் பசிநோட்டால் தங்கள் தங்கள் நிலை கெட்டுத் தவிக்கின்றனர்.

“பூணும் பணிக்கல்ல பொன்னுக்குக் தானல்ல பூமிதனைக்
காணும் படிக்கல்ல மங்கையர்க் கல்லநற் காட்சிக்கல்ல
சேணுங் கடந்த சிவனடிக்கல்லவென் சிந்தைகெட்டுச்
சாணும் வளர்க்க வடியேன் படுந்துயர் சற்றல்லவே”

என்ற பெரியார் வாக்கு சண்டு நோக்கற்பாலது.

முன்னொருகால் கௌசிக முனிவர் மழையின்மையாற் பஞ்ச மேற்பட்டு உணவு கிடையாது மெலிந்து நாயிறைச்சியைக் தின்ன முயன்று முதலில் ஒரு பசுவைக் செய்வங்கட்கு பஸியிட, அஃ தற்க்க இரத்திரன் மழை பெய்யச் செய்தனன் எனவும், அதனால் பஞ்சம் நிவர்த்தியாயிற் றெனவுங் கூறுவர். கௌசிகர் தவவலியுடையராயிருந்தும் பசிக்கொடுமையால் இதைச் செய்தனார் எனக் தெரிகிறது. “மானம் குலம் கல்வி வண்மை அறிவுடைமை, தானம் தவம் முயற்சி தாளாண்மை, தேனின்—கசிவந்த சொல்லியர் மேற் காழுறுதல் பத்தும், பசிவந்திடப் பறந்துபோம்” என்பது ஓளவையாரின் அருள்வாக்கு.

“குடிப் பிறப்பழிக்கும். விழுப்பங் கொல்லும்
பிடித்த கல்விப் பெரும்புணை விடுஉ
நூணணி களையு மாணெழில் சிதைக்கும்
பூண்முலை மாதரொடு புறங்கடை நிறுத்தும்
பசிப்பிணி யென்னும் பாவி”

என்றார் பிறரும். தன்னாற்சார்ப்பட்டாரிடத்துள்ள எல்லா நன்மைகளையும் அழித்தற்கொடுமை பற்றிப்பசியைப் ‘பாவி’ என்றும் ‘அழிபசி’ யென்றும், இவ்வுடம்பினின்று ஞானவொழுக்கங்களை யழித்து அதனால் வருமுடம்புக்குத் தன்பஞ்ச செய்தலின் ‘தீப்பிணி’ என்றும் பெரியோர் கூறியிருக்கின்றனர். பசிப்பிணி ஒருவனைப் பற்றியதும் அவனது குணங்களெல்லாம் பேதப்பட்டு மனத் தடுமாறிப் புத்தி கெட்டுச் சித்தங் கலங்கி வலியழிந்து பிராணன் சுழல்கின்றது. கண் பஞ்சடைந்து குழிந்து போகின்றது. காது கும்மென்று செவிடு படுகின்றது. நாவுலர்ந்து வறள்கின்றது. நாசிகுழைந்து அழல்கின்றது. தோல் மெலிந்து ஸ்மரணை கெடுகின்றது. கைகால்கள் சோர்ந்து துவளுகின்றன.* வாக்குக் தொனி மாறிக் குளறுகின்றது. பற்கள் கீட்டுகின்றன. மலசல வழிகள் வெறும்புகின்றன. மேனி கருகுகின்றது உரோமம் வெறிக்கின்றது. நரம்புகள் குழைந்து றைகின்றன.° நாடிகள் கட்டுவிட்டுத் தளர்கின்றன. எலும்புகள் கருகிப் பூட்டுகள் நெக்குவிடுகின்றன. இருகயம் வேகின்றது. மூளை சுருங்குகின்றது சுக்கிலம் வெறும்பி வற்றுகின்றது. நால் கரைகின்றது. இரத்தமும்சலமும் சுவறுகின்றன. மாமிசங்குழைந்து தன்மைகெட்டு வயிறு பகீலென்றெரிகின்றது தாப சோபங்கள்

மேன்மேலு முண்டாகின்றன. உயிரிழந்துவிடுதற்கு மிகவும் சமீபித்த அடையாளங்களும் அனுபவங்களும் தோன்றுகின்றன. இந்நிலையில் மேற் கூறிய மானமாகிய பத்தும் எவ்வாறு நிற்கும்? இது துணைக் கொடுமைகளையும் ஏககாலத்தில் உண்டாக்கக் கூடிய நோய் வேறொன்று மில்லை என்று துணிந்து கூறலாம்.

பரிணாமஸ்தையை விளைக்கும் இக்கொடிய வியாதிக்குத் தக்க மருந்து ஆகாரம் ஒன்றே. வேறெவ்வித ஓடைதக்காலும் விட்டு நீங்காது. இதனாலேயே அன்னத்திற்கு “ஆருயிர் மருந்து” எனவும் ஒரு பெயர் ஏற்பட்டுள்ளது. பரிநோய்க்குத் தக்க ஓடைதமாகிய உணவை யருந்தியபின் உயிர்நிலைபெறுதலால் “மண்டிணி ஞாலத்து வாழ்வீவார்க் கெல்லா, முண்டி கொடுக்கீனா ருயிர் கொடுக்கோரே” எனக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. பிறநோய்களை ஒருமுறை யருந்தும் மருந்தினாலேயே மறுமுறைவராமல் தடுத்துவிடலாம். இந்நோய்க்கு ஒவ்வொரு வேளையும் அன்னமாகிய ஓடைதம் கொடுத்துத்தீரவேண்டும். இது குறித்தே நம் ஓளவைப் பிராட்டியார்,

“ஒருநா ஞணவை யொழியென்று லொழியாய்
இருநாளுக் கேலென்ற லேலாய்—ஒருநாளும்
என்றோ வறியாய் இடும்பைகூர் என்வயிறே!
உன்னோடு வாழ்சல் அரிது”.

“துன்பம் பொதிந்த எனது வயிறே! இன்று உணவுகிடைக்க வில்லை. இன்னொரு பொழுது உணவை நீக்கியிரு என்றால் ஒழித்திராய். இன்று அதிகமான உணவு கிடைத்திருக்கிறது. இரண்டு கினங்கட்டுச் சேர்த்து ஏற்றுக்கொள் என்றால் ஏற்கமாட்டாய். ஒருபோதும் எனது தன்பத்தை நீ அறிந்து கொள்ளாய். யான் உன்னோடு கூடி வாழ்வது மிக அருமை எனக் கூறுகின்றார். இதனால் பசிப் பிணியாலே உணவுகேடி ஒவ்வொருவரும் அலைந்து திரியவேண்டியவராகின்றனர். “ஆக்கைக் கேஇரை கேடி யலமந்து” என்றார் திருநாவுக்கரசர்.

ஆயினும் காணார், கேளார், கான்புடமாளார், பேணமாக்கள், பேசார், பிணிக்கோர் ஆகிய மக்கள் உழைத்துணவு தேடுந் திறனின்றி வருந்துவார்கள். அத்தகையோர்க்கு, சரிசுகுடமாயுழைத்து உணவு தேடுவீவார் ஒரு பகுதியை இட்டு உண்ணல்வேண்டும். அவ்வாறு பகிர்த்துண்ணு மியல்புடையானப் பரிநோயனுகாது. ஏனெனில்? தனக்கு மருத்துவன் தானே யாகலின். இக்களை,

“பாத்தூண் மரீஇ யவனைப் பசியென் னும்
தீப்பிணி தீண்ட லரிது”

என்னும் வள்ளுவர் வாக்காலறிக. தவத்தால் வல்லவராவோர் தம் பசியையும் பிறாது பசியையும் தீர்க்கமாட்டா தவராவர். பிறர்க்கிட்டுண் போர் தம் பசியையும் பிறாது பசியையும் நீக்கவல்லவராவர் இதனால், அத்தவவலிமையாலும் பிறப்பசிகேராக் தவராத வல்லமை மிகச்சிறந்ததாம். பசிரீக்குதலாகிய புண்ணியமே பொருள் பெற்றான் தனது பொருளைச் சேமித்து வைக்குமிடமாம். ஏனெனில் அப் புண்ணியமாகிய பொருட்பலன் தனக்கே வந்து சேர்தலின்.

“அற்ற ரழிபசி தீர்த்த லஃதொருவன்
பெற்றான் பொருள் வைப்புந்”

என்பதிற்காண்க இக்கொடியநோய் நம்மைப் பற்றாதிருக்க வேண்டுமானால் நாம் பசித்தோர் முகம்பார்த்து இயன்றவாறு உணவளித்த லாகிய புண்ணியத்தைச் செய்துவருதலே முக்கியகடமை யாகும்.

“நட்டமாடிய சுந்தர நங்கை யெம்பிராட்டி
ஆட்டபானகம் பனிவரை யணையவாய்க் கிடந்த
தொட்டுவாய் மடுத்திடவு மென்சுடு பசிதணியா
திட்டுணாதவர் வயிறுபோற் காந்தவ தெரான்”

எனவரும், திருவிளையாடற் செய்யுளையும். “பசித்தவர்க் கீட்டுண் ணன் பாவியாமே” எனவரும் பெரியார் வாக்கையும்,

சிந்தித்த ‘அன்னம் பகிர்ந்தீங்கலைந் தேர்க்குதவி செயுஞ் சென்ம’ மெடுத்தமக்கள். ஒருதுகள் பூட்டி உழுது பயிரிடுதலாலுண்டான உணவுப்பொருள்களைப் பலர்க்கு உபகரித்துப் பல்லாரோடுண்டு ‘எந்தராளும் இரப்பவர்க்கிட்டு’ ‘அன்னமிடுமின் அறநெறியைக்கைப் பிடிமின்’ ‘ஐயமிட்டுண்’ என்பனவாகிய உறுதிகளைக் கைகொண்டொழுதுதல் வேண்டும்.

விட்டு நீக்காது மாறி மாறி வருகின்றதால் “விடலரும் பசி நோய்” என்றார் வைராக்கியதீபநூலார்.

“தாது வருஷம் வரப்போகிறதே, சென்ற தாதுவில் உண்டான பஞ்சம் வந்துவிடுமோ? வந்தால் நாம் என்ன செய்வது?” எனஎண்ணி இப்போதே தயருற்றமும் ஏழைமக்களது துன்பத்தை இறைவன் கருணைகூர்ந்து நீக்கியருளுமாறு அவனது திருவருளை நாம் அநவரதஞ் சிந்திப்போமாக!

பாரக மடங்கலும் பசிப்பிணி யறுக!

சுவோக பஞ்சக விஷயம்.

(சென்ற மாதத் தொடர்ச்சி)

(சிவபாத்துவ நிருபண சிகாமணி

பேர்னேரி திரு, தி-10A- ஸ்ரீநிவாஸ ஐயங்காரவர்கள்)

இனிப், பாக்கச் சொல்லீப் பாக்கஸ் என்று வைத்துக் கொண்டால் அப்போதும் அது சிவதேஜஸையே சுட்டும். பிரத்தியக்ஷ தேஜஸ்களுள் ஆதித்தியதேஜஸை அகியுத்திருஷ்டமானது. சிவதேஜஸ் ஒன்றையே ஆதித்திய தேஜஸ் என்றும் அதனினும் மேம்பட்ட தேஜஸ் என்றும் வேதம் வர்ணித்துள்ளது. 'ஆதித்திய வர்ணம்' (ஆதித்திய நிறமுடையவனை), 'சிவ எவகேவல: ததக்ஷரம் சுக்தஸனிதர் வரோண்யம்' (கேவலம் சிவமொன்றே. அது அக்ஷரம். அது ஸஸிதாவுக்கு மேலானது) என்ற ச்வேதாச்வதாரம் காண்க. கடல் வண்ணன், கருவண்ணன், முகில் வண்ணன், காயாப்பூ வண்ணன், புறர்போலுள்ளக்கரியான் என்பன வாநிய இலக்கணங்களை யுடைய நாராயணன் முகலிய பிறதேவர்கள் அத்துணைச் சிறந்த ஒளியுடையவர்களாக மாட்ட்டார்கள். எனவே ஆதித்தியனுடைய இருகயத்தில் அவர்கள் இருப்பதுபில்லை ஆனால், கூரேச விஜயம் என்னுஞ் சுவடி சூரிய மண்டலத்திலிருப்பவன் நாராயணன்ரு னென்பதை 'த்யேயஸ்ஸதா ஸஸித்ரு மண்டல மத்திய வர்க்கதி நாராயணஸ் ஸஸிஜாஸந ஸந்திவிஷ்ட: கேபூரவாந் மகரகுண்டலவாந் கிரீட ஹாரீ - ஹிரண்மயவுபு: த்ருக சங்க சக்ர தஸ்யயதாகப்யா ஸம் புண்டரீக மிவாக்ஷிணி' என்று சாந்தோக்கியம் கூறுவதாகச் சொல்லி திருபிக்கப் பார்க்கும். சாந்தோக்கியத்தில் 'தஸ்யயதா கப்யாஸம் புண்டரீக மேவமக்ஷிணி' என்பது மட்டும் உண்டும். ஆம் மேற்கொளின் மற்ற பாகங்களனைத்தும் அவ்வுபநிஷத்திற்கிடையா.

சிலர் சூரிய நாராயணன் என்ற பிரயோகத்தைக்கொண்டு சூரியாந்தரியாமி நாராயணனே யென்பர். அது தப்பு. சூரியர்கள் பன்னிருவர் என்றொரு கணக்குண்டு. அவருள் விஷ்ணு வென்று பெயருள்ள சூரியனொருவனிருக்கின்றான். சூரிய நாராயண னென்பது அந்தச் சூரியனாகியவிஷ்ணுவையே குறிக்கும். அவ்வுண்மையை 'யாக்ஞவல்க்போஹவை மஹாமுநிராதித்திலோகம் ஜகாம் தமா

திக்கியம் நக்த்வாபோ பகவந் நாதிக்க்யாக்ம் தக்த்வ மதுப்ருஹீதி. ஸதேஹாவாச நாராயண: (யாக்ஞ வல்கிய மஹாமுநிவர் ஆதிக்கிய லோகம் புத்ரந்தனர். அவ்வாதிக்கியனை அவர் வணங்கிப் பகவானே! ஆதிக்கியனே! ஆக்தும் தக்துவக்தைக் கூறுதியென நாராயணன் கூறுகின்றனன்) என்ற மண்டலப்ராஹ்மணத்தாலுந் தெளிக. சிவ சூரியன் ராமச்சந்திரன் என்ற பிரயோகங்களும் பிரசித்தம். சிவ சூரியன் என்பதற்குச் சிவனை அந்தரியாமியாகவுடைய சூரியனென்றும், ராமச்சந்திரன் என்பதற்கு ராமனை அந்தரியாமியாகவுடைய சந்திரனென்றும் பொருளுரைக்கல் சிறக்கும். விஷ்ணுவைப் பார்வதியின் புருஷக் கோலமென்று உபசரித்தலுண்டு. 'போகீபவாரீ புருஷேச விஷ்ணு: - க்ரோதேச காளீ சமரேச தூர்க்க:' என்பது காண்க. பார்வதியைச் 'ஆந்த்ர மண்டல மக்ய வர்த்திரீம்' என்கின்றது த்ரிபுராதாபிந். ஆகையால் ராமச்சந்திரனென்பது விஷ்ணுவைச் சந்திரமண்டல மக்தியவர்த்தி யென்பதைக் காட்டிற் றென்க.

காயத்திரி மந்திரத்தைப்பிராமணர்கள் ஜபிப்பார்கள். அவர்கள் வணங்குந் தெய்வமும் பிராமண தெய்வமாகவே யிருக்கவேண்டும். 'ஈசான:ப்ராஹ்மணேதிபதி:ஸதாசிவோம்' என்னும்நாராயணத்தால் உருக்திரனை தேவர்களுட் பிராமணனென்பதீ விளங்கும். மனுஸ்யிருதியும் 'விப்ராணாம் தைவதம் சம்பும் சூக்திரியாணந்து மாதவ: வைச்யாநாந்து பவேக்த் ப்ராஹ்மா சூக்ராணம் கணநாயக:' (பிராமணருக்குத் தெய்வம் சிவன். சூக்திரியருக்குத் தெய்வம் விஷ்ணு. வைசியருக்குத் தெய்வம் பிரமன். சூக்திரருக்குத் தெய்வம் இந்திரன்) என்றது.

ப்ருஹஜ்ஜா பாலம் 'சிவ வசுஷஸ்திதம் நகே நாதாய ப்ரணவே நாபிமந்தர்ய காயத்ர்ய காயக்த்யா பஞ்சாசுஷரேணூரி மக்தர்ய ஹிரிர் மஸ்தக காத்தேஷு சமர்ப்பயேத்' (சிவபிரான் தனதுமார்பிலிருந்து பஸ்மத்தை நகத்தா லெடுக்துப் பிரணாவம் காயத்திரி பஞ்சாசுஷரம் இவற்றானே யுபிமந்திரித்தா விஷ்ணுஷன் சிரசமுதலிய அங்கங்களிற் பூசி) என்றதாலும், பஸ்மஜாபாலம் 'த்யக்த்வா பஸ்மதாரணம் ந காயத்ரீம் ஜபேத்' (பஸ்மதாரண மின்றிக் காயத்திரியை ஜபித்தல் கூடாது) என்றதாலும் காயத்திரி சிவ சம்பந்த முடையதாகல் காண்க.

(வரும்.)

தொண்ணூற்றூர் நகரத்தார்: கூட்டம்.

இவ்வாண்டு ஆனித்திங்கள் ௧௫௨. கோவிலூர் மடாலயத்தில் கூடினர். பலவூர்சுளிலிருந்தும் தனவைசிய நகரத்தார், நானூர், பேர்கட்டு மேல்வந்திருந்தனர். காரைக்குடியினுட்கி சுந்தரர்வித்தியாசாலைமாணவர்கள் கடவுள்வாழ்த்தக்கூறினர். தேவகோட்டைஜமீந்தா ரவர்களைத் தலைமை வகிக்கும்படி கிருவானர்களான:- கண்டனூர், வயி. ராம. அரு. இராமநாதச் செட்டியார்பிரேரேபிக்க, காரைக்குடி நா. கு. இராமநாதச்செட்டியார் ஆமோதிக்க சோழபுரம் சப. க. ஆ. இராமநாதச் செட்டியார் ஆதரிக்க கிருவானர் அழ. அரு. ராம. வெள்ளையன் செட்டியார் தலைமை வகித்தார்கள்.

தலைவர் முன்னுரை:—

அன்பார்த்த சமூகத்தினர்களே!

இங்கு கூடியிருக்கின்ற தொண்ணூற்றூர் நகரத்தார் அலர்களின் கூட்டத்திற்கு என்னைத் தலைமை வகிக்குமபடி விரும்பியதற்கு மிகவும் நன்றியறிதலுள்ளவனாக இருக்கிறேன். இப்பெரிய கூட்டத்திற்குத் தலைமைவகிக்கும் பதவி எனக்களித்ததற்கு என் மனமார்த்த வந்தனத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நாம் இங்கு கூடியிருக்கும் காரணத்தை நகரத்தார் எல்லோரும் அறிவீர்கள். இந்தியா மசோதாவில் நமக்கு ஏற்படவிருந்த இன்னல்களை நிவர்த்திசெய்த அரசாங்கத்தார்களுக்கும் அவர்களிடம் நமது குறைகளை எடுத்துச் சொல்ல நமது டாக்டர் ராஜா சர் அண்ணாமலை செட்டியாரவர்களின் தலைமையில் சென்றுவந்த தூதுகோஷ்டியாரவர்களுக்கும் நமது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ள வேண்டியது அவசியம். அதுபற்றி நமது சுகோதாரர்கள் பல தீர்மானங்களைக்கொண்டு வருவார்கள். அவர்கள் இவ்வடிவங்களைப்பற்றி விரிவாகச் சொல்லுவார்கள்.

கணம் டாக்டர் ராஜா சர் அண்ணாமலை செட்டியாரவர்கள் பர்மா இந்திய தூதுசம்பந்தமாக மேன்மைதங்கிய நகரத்தாரவர்களுக்கு விஞ்ஞாபனம் செய்து உவகையூட்டினர். ஷே விஞ்ஞாபனம் நம் சிவநேசன் ஆடித்திங்களில் வந்துள்ளது.

அட்வகேட் மகா-ந-ந-பூநீ கா. இராமநாதச் செட்டியாரவர்கள் 'தூது வரலாற்றுரை' கூறினர். அது வருமாறு:—

தலைவர்களே!

நம் சமூகப்பொியர்களே!

இந்தியர்களுக்கும் நம்மவர்களுக்கும் பர்மாவிலுள்ள உரிமைகளைப்பாதுகாக்க நகரத்தாரவர்களியமணம்செய்த தூதுகோஷ்டியில், என்னையும் ஒரு பொருட்டாக நினைத்து மெம்பராகத் தேர்ந்தெடுத்தமைக்கு, யான் எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். என்பால் வைத்த அன்பால் எனக்கு இப்பதவி தந்ததும் அதனால் நம் சமூகத்தினருக்கு யான் சிறு தொண்டாற்ற சமயம் நேர்ந்ததும் சமூகத்தொண்டுசெய்யக் கடமைப்பட்ட யான் செய்த சிறியதோர் ஊழியத்தை நகரத்தாரவர்கள் பேரன்பால் பெரி

தாகப் பாராட்டுவதும், யான் என்றும் மறக்கற்பாலதன்று. இது சமயம் எனது தூதுகோவழித்தலைவர் டாக்டர் ராஜா சர் அண்ணாமலை செட்டியா ரவர்கள் லண்டனில் நடந்த வேலைகளைப் பற்றி விரிவாகக் கூறிவிட்டபடியால், அவ்வேலைகளின் முடிவைப்பற்றி மட்டும் யானும் விளக்கக்கூற விரும்புகிறேன்.

கூட்டுக் கமிட்டி அறிக்கை வெளியானதும், நாம் கோயிலூரில் இது விஷயமாக முதலில் கூடியோம். அச்சமயம் யான் விவரமாக கூட்டுக் கமிட்டி அறிக்கை 473வது பாராவைப் பற்றி பேசியதும், நாம் செய்த தீர்மானங்களும் ஞாபக மிருக்கலாம். அப்பொழுது இந்தியா மசோதா வெளியாகவில்லை. அப்பொழுது நாம் சொல்லிக்கொண்ட குறை இரண்டு. அவற்றில் ஒன்று பர்மா சட்டசபைக்கு இந்தியர்கள் பர்மாவுக்குப் போதலை தடை செய்ய அதிகாரம் கொடுப்பது.

மற்றொன்று பர்மா சட்டசபைக்கு நிலசம்பந்தமான சட்டங்கள் செய்ய அதிகாரம் கொடுப்பது. நாம் இந்த இரண்டுவைகை அதிகாரத்தையும் பர்மா சட்டசபைக்குக் கொடுக்கப்படாதென்று கேட்டுக் கொண்டோம். அத்துடன் நம்மவர்கள் உரிமையை என்றும் பாதுகாக்க பர்மா சட்ட சபையில் நம்மவருக்கு ஒரு ஸ்தானமும் கேட்டோம். தூதுகோவழியை நியமித்த பின் இந்தியா மசோதா வெளியிடப்பட்டது. அதை நாங்கள் ஆராய்ந்தபோது அதில் மற்றொரு விஷயம் காணப்பட்டது. பிரிட்டிஷ் இராஜ்யத்தில் வாழுகிறவர்களுக்குத்தந்திரந்த உரிமைகளும், ஸமஸ்தானத் தில் குடியிருப்பவர்களுக்குக் கிடைக்காமலிருந்தது. இந்தியா மத்திரியிடம் தெரிவித்துக் கொள்ளவேண்டிய முக்கியமான விஷயங்களில் இதுவும் ஒன்றாயிற்று. இந்தியா மசோதாவில் நிலசம்பந்தமாய் பர்மா சட்ட சபைக்குள்ள அதிகாரத்தை விவரித்த செக்ஷன் நமக்கு மிகவும் பாதிக்கக் கூடியதாக விருந்தது. கூட்டுக் கமிட்டி அறிக்கையை வாசித்தபோது நாம் இவ்வகையான அதிகாரம் மசோதாவில் இருக்கக் கூடுமென்று எண்ணவில்லை. இந்தியா மசோதாவில் 435 செக்ஷன் பிரிவு 2 (b) சாரத்தை மொழி பெயர்த்துத் தந்தால் தங்களுக்கு பர்மா சட்ட சபைக்குக் கொடுத்த அதிகாரத்தின் போக்குத் தெரியும். அந்த செக்ஷன் சொல்லுவதாவது:—

"விவசாயிகள் அல்லாதாருக்கு விவசாய நிலங்களை விற்பதையும் ஈடு வைப்பதையும் தடுக்க பர்மா சட்டசபைக்கு அதிகாரம் உண்டு இந்த அதிகாரத்தைக் கொண்டு, பர்மா சட்டசபை ஒரு சட்டம் செய்து விவசாயிகள் அல்லாதாருக்கு நிலங்களை விற்பதும் ஈடு வைத்தலும் செல்லாமல் செய்து விடலாம். அவ்வாறானால் நம்மவர்கள் கைக்கு வந்த நிலங்களை நாம் விவசாயிகள் தேடி விற்கவேண்டும். பிறருக்கு விற்க முடியாது.

இம்மாதிரி இந்தியா மசோதாவில் நில சம்பந்தமான குறை அதிக இடைஞ்சல் வீளைவிக்கக் கூடியதாகத் தெரிந்தது.

நாங்கள் இங்கிலாந்து சென்றதற்களம் இங்கியா மத்திரியிடமும் மற்ற உத்தியோகஸ்தர்களிடமும் எங்கள் கோரிக்கைகளைத் தெரிவித்துக் கொண்டோம். அவைகளில் முக்கியமானவை:—

(1) பர்மாவுக்கு இந்தியர் போதலைத் தடுக்க பர்மா சட்டசபைக்குக் கொடுத்த அதிகாரத்தை எடுத்துவிடவேண்டும்.

(2) நில சம்பந்தமாக மறைமுகமாகவோ, வெளிப்படையாகவோ ஜாதி சமய வித்தியாசம் பாராட்டி சட்டம் செய்ய பர்மா சட்டசபைக்கு அதிகாரம் கொடுத்திருப்பதை எடுத்துவிடவேண்டும்.

(3) பிரிட்டிஷ் இந்தியா விலிருந்து பர்மா சென்றவர்களுக்கு என்ன உரிமைகள் இந்தியா மசோதாவில் சொல்லியிருக்கிறார்களோ அதே உரிமைகள் இந்திய சமன் தானங்களிலிருந்து சென்றவர்கட்கும் கொடுக்கவேண்டும்.

(4) நம் ரெங்கோன் நாட்டுக்கோட்டைச் செட்டியார் சங்கத்திற்கு ஒரு பிரதிநிதித் துவம் வேண்டும்.

(5) கூட்டுக் கமிட்டி அறிக்கையில் நம்மவர்களைப் பற்றி தாழ்த்திக் கூறியிருப்பது ஞாயமில்லை.

நாங்கள் இந்தக் காரியத்தில் சித்திபெற எடுத்துக்கொண்ட முயற்சி களைப் பற்றி யான் இப்பொழுது கூறவில்லை. ஆனால் இம்முயற்சியால் என்ன பலன் கிடைத்தது என்பதை மட்டும் கூறுகிறேன்.

1. பர்மாவுக்கு இந்தியர்களும் ஆங்கிலேயரைப் போன்று தடையின்றிப் போக உரிமையிருக்க வேண்டுமென்றும் பர்மா சட்டசபைக்கு அது விஷயத்தில் கொடுத்த அதிகாரத்தை எடுத்துவிடவேண்டும் என்றும் கேட்டதற்கு இந்தியா மந்திரி, இந்தியக் கூலிகள் பர்மாவுக்குச் செல்வதைத் தடுக்கவே இந்த அதிகாரம் கொடுத்திருக்கிறதென்றும், கூலி என்பதை விளக்கி வரையறுத்து இந்தச் சட்டத்தில் எழுதவது முடியாத காரியமென்றும் ஆனால் கவர்னருக்குக் கொடுக்கும் அதிகாரப் பத்திரத்தில் அவர் கூலியைத் தவிர ஏனைய இந்தியர்களைப்பாதிக்ககூடிய மசோதாவுக்கு அனுமதி கொடுக்கப்படா தென்று எழுதலாமென்றும் சொன்னார். இதே விஷயமாகப் பார்லிமெண்டில் கவர்ன்மெண்டு தரப்பில் பேசிய அட்டர்னி ஜனரல் சொன்ன பதிலில் நமக்கு முக்கியமான சில பாகத்தை மொழி பெயர்த்தத் தருகிறேன்.

“ஜாதி வித்தியாசம் பாராட்டியும், பர்மாவில் தொழிலோ ல்யா பாரமோ செய்துவந்த இந்தியர்களைப் பர்மாவுக்கு வருதலைத் தடை செய்யக் கூடியதுமான சட்டத்திற்கு கவர்னர் அனுமதி கொடுக்கக் கூடாது என்று இன்ஸ்ட்ரூ மெண்ட்ட் ஆப இன்ஸ்டிரக்ஷனில் சொல்லப்போகிறோம். இந்த விஷயத்தை சட்டத்தில் சேர்ப்பதானால் (unskilled labour) அன்ஸ்கில்லட் லேபர் என்பதை வரையறுக்கவேண்டும். அது எங்கனால் முடிந்த காரியமாகத் தோன்றவில்லை. ஆனால் அவ்விஷயத்தை அதாவது கவர்னருக்குக் கொடுக்கும் அறிக்கைப் பத்திரத்தில் சொல்லுவது சலபம்”. ஆனால் இன்னும் கவர்னருக்குக் கொடுக்கும் அறிக்கைப் பத்திரம் வெளியாகவில்லை. இந்தியா மந்திரி தூதகோஷ்டிக்குக் கொடுத்த வாக்குப்படிக்கும் பார்லிமெண்டில் அட்டர்னி ஜனரல் சொல்லியபடிக்குக் கவர்னருக்குக்கொடுக்கும் அறிக்கையில் கூலியைத் தவிர பிற இந்தியர் பர்மாவுக்குப் போதலைத் தடுக்க ஏற்படும் சட்டத்திற்குக் கவர்னர் அனுமதி கொடுக்கலாகாது என்று சொல்லுவார்கள்.

(2) நிலசம்பந்தமாக இந்திய மசோதாவில் எவ்வாறு இருந்ததென்று முன்னர் சொன்னேன். இந்திய மசோதா முன்னிருந்தபடியிருந்தால் நம்

நிலங்களை நாம் விற்பதற்குத் தடைகள் ஏற்படலாம். ஆனால் இப்பொழுது அந்த செக்ஷனில் சில திருத்தங்கள் செய்திருக்கிறார்கள்.

“விவசாயிகள் தங்களுக்குச் சொந்தமான நிலங்களை விவசாயிகள் அல்லாதாருக்கு விற்பனையோ, ஈடு வைப்பதையோ தடுக்க பர்மா சட்ட சபைக்கு அதிகாரமுண்டு”.

இம்மாதிரி திருத்தப்பட்ட செக்ஷனில் இருக்கும் விஷயத்திற்கும் முன் செக்ஷனிலிருந்த - விஷயத்திற்கும் மிக வேறுபாடு உண்டு. மசோதாவிலுள்ள செக்ஷன் நம் நிலங்களை விற்பதைத் தடைப்படுத்த அதிகாரம் கொடுக்கிறது. இப்பொழுது இருக்கும் செக்ஷன் விவசாயிகள் தங்கள் தங்கள்நிலங்களை விற்பதைத் தடை செய்ய அதிகாரம் கொடுக்கிறது. இந்த செக்ஷன் பர்மா சட்டசபைக்கு அதிகாரத்தைக் கொடுக்கிறது. அந்த அதிகாரத்திற்கு ஒரு எல்லையும் கட்டியிருக்கிறது. அதன்படி பர்மா சட்ட சபையாருக்கு விவசாயிகள் தங்கள் நிலங்களை விவசாயிகள் அல்லாதாருக்கு விற்பனையோ, ஈடு வைப்பதையோ தடுக்கவும் வேறுபடுத்திவைகள் ஏற்படுத்தவும் அதிகாரம் உண்டு. இது சம்பந்தமாகப் பர்மா சட்டசபைக்கு வேறு அதிகாரம் இல்லை. பர்மா சட்ட சபையார் இந்த அதிகாரத்தைக் ஈட்டுவது நமக்கு யாதொரு இடையூறும் விளைக்கமுடியாது. அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட அதிகார வரம்புக்கு உட்பட்டு என்ன செய்யப்போகிறார்கள் என்று இப்பொழுது சொல்ல முடியாது.

நம் கைக்கு வந்த நிலங்களை விற்பதிலும், ஈடு செய்வதிலும் நமக்கு ஒருவிதத் தடையும் பர்மா சட்டத்தில் ஏற்பட மார்க்கமில்லை என்று முதலில் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். இப்பொழுது நமக்கு கூடாயிருக்கும் நிலங்கள் பர்மா சட்டசபையார் இனி சட்டம் கொண்டுவந்து பரஸ்செய்வதற்குமுன் நிலங்கள் நம் கைக்குவந்துவிட்டால் சட்டசபையார் அவைகளைப் பற்றியும் நமக்கு ஒரு இன்னல் விளைக்க முடியாது. நாம் இனிக் கொடுக்கும் கடனாய் இருந்தாலும் சரி அவைகளுக்கு நிலம் பர்மாவில் சட்டம் ஏற்படுமுன் கைக்கு வந்துவிட்டால் அந்நிலங்களை விற்பதில் இடைஞ்சல் ஒன்றும் இல்லை.

3. பிரிட்டிஷ் இந்தியாவில் குடியிருக்கும் இந்தியருக்குள்ள உரிமைகள் கூட இந்திய சமஸ்தானத்தவர்களுக்கு இல்லாது இருந்தது. அதைக் கவர்ன்மெண்டார் தூது கோஷ்டியாரின் வேண்டுகோளின்படி ஒரு திருத்தம் கொண்டுவந்து பிரிட்டிஷ் இந்தியர்களுக்கு உள்ள உரிமையை இந்திய சமஸ்தானங்களில் உள்ளவர்களுக்கும் அளித்திருக்கிறார்கள்.

4. நம் ரெங்கோன் ராட்டுக்கோட்டையார் சர்க்குத்திற்கு சட்ட சபைக்குப் பிரதிநிதி அனுப்பும் உரிமை கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

கூட்டுக்கமிட்டியில் நம்மவர்களைப்பற்றி இழிவாகச்சொல்லியிருந்ததை நாங்கள் அரசாங்கத்தாரிடம் தெரிவித்ததற்கு, கணம் இந்தியா மந்திரி கூட்டுக் கமிட்டி அறிக்கையில் 473-வது பாராவில் சொல்லப்பட்ட வார்த்தைகள் நம் சமூகத்தாரை இழிவுபடுத்தும் எண்ணத்தோடு கூறியதில்லை என்றும், அதில் உபயோகித்த வார்த்தைகளுக்குத் தாம் மிகவும் வருந்துவதாகவும் கூறினர்.

இதைத் தவிர இத்தியா உதவி மந்திரி பட்லர் அவர்கள் காமன்ஸ் சபையிலேயே நம் ரெங்கூன் சங்கத்திற்குப் பர்மா சட்டசபையில் ஸ்தானம் தரும்போது பேசியசமயத்தில் நம்மைப் பற்றிச்சில வார்த்தைகள் புகழ்ந்து சொல்லியிருக்கின்றார்.

நாம் செய்துகொண்ட ஒவ்வொரு கோரிக்கைக்கும் இம்மாதிரியான பலன்கள் கிடைத்தன. நமக்கு இவ்வளவேனும் பலன் கிடைத்தமைக்குக் காரணம் என்ன?

1. நமது கோரிக்கைகள் மிகவும் நியாயமானவை. நமது கட்சியின் உண்மையும் ஞாயமும் நமக்குப் பெரிய ஒத்தாசையாக இருந்தன.

2. கனம் இத்தியா மந்திரியும் இவ்விஷயத்தில் கவனம் செலுத்தி நாங்கள் சொல்லுவதை அன்புடனும் அமைதியுடனும் கேட்டு, சில விஷயங்களில் சீர்திருத்தகன் கொண்டு வந்து காமன்ஸ் சபையில் நிறைவேற்றிய தற்கு, அவருக்கும் பார்லிமெண்டரி உதவி மந்திரி பட்லர் அவர்களுக்கும், இத்தியா ஆபீஸ் சர் பிண்ட்லேட்டர் ஸ்டூவர்ட் முதலியோருக்கும், சர். மால்சம் ஹெய்லி அவர்களுக்கும் நாம் நன்றி பாராட்ட வேண்டியது அவசியம். நமக்கு ஒத்தாசையாக இருந்த பார்லிமெண்டு மெம்பர்களான விண்டர்டன் பிரபு அவர்கள் மிஸ்டர் காக்க்பாடரிக் முதலியோர், நியாயம் செய்யவேண்டுமென்று எண்ணிய எண்ணம் நமக்கு மிக ஒத்தாசையாக விருந்தது.

3. இனி எல்லாக் காரியங்களிலும் நாம் நலம்பெற ஒத்தாசையாக விருந்தது. கனம் டாக்டர் ராஜா சர். அண்ணாமலை செட்டியாரவர்களாவர். அவர்கள் பல வாரங்கள் சீமையில்செல்வழித்து நம்சமூகத்தார் நலன் காடித் தொண்டாற்றியது யாவரும் பாராட்டத்தக்கது. அவர்களின் செல்வாக்கு, எடுத்தகாரியத்திற்கு மிகவும்பயன் தந்தது. அவர்கள் நலமையின்கீழ்யானும் ஒரு மெம்பராகச்சென்றது எனது பாக்ஷியம் எனக் கருதுகிறேன். அவர்கள் காரியமே கண்ணாடி மெய்வருத்தம் பாராது தளர்ச்சியின்றித் தொண்டாற்றினார்கள். அவர்கள் செய்த உதவி நம் சமூகத்தார் என்றும் மறக்கற்பாலதன்று. மற்ற மெம்பர்களும் ஒத்துப்பணி ஆற்றியதற்கு பாரிஸ்டர், M. M. ராவி அவர்களுக்கும், S. N. ஹாஜி அவர்களுக்கும், C. A. குர்மா அவர்களுக்கும், டெலிகேஷன் காரியதரிசி தேசாய் அவர்களுக்கும் எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். எங்களுக்கு மிகவும் ஒத்தாசையாயிருந்த புதுக்கோட்டை வக்கீல் திரு, K. நாகராஜய்யரவர்களுக்கும் ரெங்கோன் நாட்டுக்கோட்டைச் செட்டியார் சங்க உதவிச் காரியதரிசி திரு. R. P. ராஜு அவர்களுக்கும் எனது நன்றி உரித்தாகுக.

இவ்விஷயத்தில் தூண்டுகோலாயிருந்த அகில செட்டியார் மகா நாட்டுக்காரியதரி ராப்பஹதூர் உ. அ. பெரி. மு. அருணாசலச் செட்டியாரவர்களுக்கும், இப்பணிதத்துஎன்னைப் பெருமைப் படுத்திய கமிட்டியாருக்கும் என் நன்றியைச் செலுத்துகிறேன். என்னிடம் பேரன்பு காட்டிய நகரத்தாரவர்களுக்கு மீண்டும் நான் எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

என்ற பின் மூன்று தீர்மானங்கள் கொண்டுவரப்பெற்றன.

தீர்மானங்கள்:—

1. சூனம் இந்தியா மத்திரி அவர்களும் மாட்சிமை பொருந்திய இராஜப்பிரதிநிதி அவர்களும் இந்தியா சட்டத்தில் பொதுவாக பர்மாவிலுள்ள இத்தியர்களுக்கும் சிறப்பாக செட்டியார் சமூகத்தாருக்கும், 'இந்தியா பில்' என்னும் சட்டத்தில் பாதுகாப்புடன் ஏற்படுத்தப் பர்மா இத்திய தூது கோஷ்டியாரின் வேண்டுகலை அமைதியுடன் கேட்டு, பாதுகாப்புடன் செய்து உதவி புரிந்ததை மிகவும் பாராட்டி நாட்டுக் கோட்டை நகரத்தார்கள் தங்களின் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறார்கள். தூதுகோஷ்டியார் கேட்டுக்கொண்டபடி நம் சமூகத்தினர் உரிமைகளையும் இத்தியரின் உரிமைகளையும் நன்கு பாதுகாக்கும்படி திருத்தங்களைச் செய்துதரவேண்டுமென்று கனம் இத்தியா மத்திரி அவர்களை வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறார்கள்.

2. நம்சமூகத்தினருக்கும், பர்மாவிலுள்ள பிற இத்தியர்களுக்கும் நேரக்கடியானவா யிருந்து இடையூறுகளை நிவர்த்திக்கச் சமூகத்தினரின் பிரதிநிதிகளாகவும், பர்மா இத்தியர்களின் பிரதிநிதிகளாகவும் இங்கிலாந்துக்குச் சென்று இத்தியா சட்டத்தில் பாதுகாப்புகளுக்கு வேண்டிய திட்டங்களைச் செய்த டாக்டர் ராஜா ஸர். அண்ணாமலைச் செட்டியார் அவர்களுக்கும், அட்வகேட் கா. இராமநாதச் செட்டியார் அவர்களுக்கும் இதர பர்மா இத்திய தூதுகோஷ்டி அங்கத்தினர்களுக்கும் அவர்களுக்கு உறுதுணையாக உரிய தொண்டாற்றியவர்களுக்கும், நமது சமூகத்தார் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்வதுடன் நம் விருப்பிற்கு இணங்கி நம்மவர் நலத்தைக்கருதிப் பல்வேலைகளுக்கிடையில் கைமாறு கருதாது சொந்தச் செலவில் இங்கிலாந்துக்குச் சென்று பர்மா இத்திய தூதுகோஷ்டிக்குத் தலைமை வகித்துத் தமது செல்வாக்காலும் அரிய முயற்சியாலும் நம் சமூகத்தார் நன்மைக்கேற்ற வழிகளில் அரிய தொண்டாற்றிக் காரிய சித்தியுடன் மீட்சியுற்ற டாக்டர் ராஜா ஸர், அண்ணாமலை செட்டியார் அவர்களையும் அவர்களுடன் சமூக நலங்கருதி உறுதுணையாய் உடன் சென்று தொண்டாற்றி வந்த அட்வகேட் கா. இராமநாதச் செட்டியார் அவர்களையும் நம் சமூகத்தார் மனமுவந்து மிகவும் பாராட்டுகிறார்கள்.

3. இத்தியா சட்டத்தால் செட்டியார் சமூகத்திற்கு இன்னவ்வினையாது தடுத்து நன்மையை நிலைநாட்டும் பொருட்டு தொண்ணூற்றாறு நகரத்தார்களால் நியமனம் செய்யப்பெற்ற கமிட்டியாரும், அதன் காரிய தரிசி ராவ்பகதூர் உ. அ. பெரி. மு. அருணாசலச் செட்டியார் அவர்களும், ரெங்கோன் நாட்டுக்கோட்டைச் செட்டியார்களின் சங்கத்தாரும், எடுத்துக் கொண்ட முயற்சிகள் இனிது நிறைவேறினமையால், அரிய பெரிய முயற்சிகளை மேற் கொண்ட கமிட்டியார்களையும், கமிட்டியின் கவரிய தரிசியையும் சங்கத்தாரையும், நகரத்தார் மனதாரப் பாராட்டுகிறார்கள். மேலும், இந்த கமிட்டி தொடர்ந்து காரியங்களை நடத்தி வரவேண்டுமென்றும் தீர்மானிக்கிறார்கள்.

தீர்மானங்கள் கொண்டுவந்த ஆமோதித்த ஆதரித்த தீர்மானங்கள்:—

முதலாவது தீர்மானம் புதுக்கோட்டை வக்கீல் V. சண்முகம் செட்டியார் பிரேரேபிக்க, காரைக்குடி ராவ்பஹதூர் சு. அ. ச. இராமநாதச் செட்டியார் ஆமோதிக்க, காட்டூசன்கோட்டை அரு. சேவு. சேவகன் செட்டியார் ஆதரிக்க நிறைவேறியது.

இரண்டாவது தீர்மானம், மகிபாலப்பதி பண்டிதமணி, மு. கதிரேசச் செட்டியார் பிரேரேபிக்க, பன்னத்தூர் சொ. மு. அ. மெ. இராமசாமி செட்டியார் ஆமோதிக்க, பலவாண்குடி சு. அரு. அருணாசலச் செட்டியார் சிவநேசன், இராமசாமி செட்டியார் சண்முகநாதபுரம் ராம. நாகப்ப செட்டியார் ஆகியவர்கள் ஆதரிக்க நிறைவேறியது.

மூன்றாவது தீர்மானம் பன்னத்தூர் அ. மு. ப. முருகப்ப செட்டியார் பிரேரேபிக்க, கொத்தமங்கலம் சிராம. மு. இலங்குமணச்செட்டியார் ஆமோதிக்க, இராமவரம் ப. வ. பழ. இராமசாமி செட்டியார் குமரன் ஆசிரியர் சொ. முருகப்ப செட்டியார் நெற்குப்பை லெ. ப. சரு. இராமநாதச் செட்டியார் ஆகியவர்கள் ஆதரிக்க நிறைவேறியது.

தலைவரவர்களின் முடிப்புரை:—

அன்பிற் சிறந்த பெரியோர்களே!

நமது சனவணிக சமூக நன்மைக்காகத் தொண்டாற்றிய நிர்வாக சபையாரையும் பர்மா காட்டுக்கோட்டைச் செட்டியார்கள் சங்கத்தினரையும் து. து. கோவந்தியினரையும் அதன் தலைவர் எனது பாலிய நண்பர் டாக்டர் ராஜா சர். அண்ணாமலைச்செட்டியாரவர்கள் நமது சமூகத்தாருக்கு வந்த பெரியதோரிடையூற்றை நீக்குதற் பொருட்டுத் தமது குடும்பத்தாரோடும் சிரமத்தைபாராது லண்டனுக்குச்சென்று மிக இலகுவில் காரியத்தைக் கைம்மாறு கருதாது முடித்து உதவியதற்காக அவர்களையும், அவர்கள் சருத்தின் வழி காரியத்தை நிர்வகித்த அட்வகேட் கா. இராமநாதச் செட்டியாரவர்களையும், நமது வேண்டுகோளைப் பொறுமையுடன் ஏற்றுப் பாதுகாப்புகள் அளித்த துரைத்தலைத்தாரையும் நமது சமூக நண்பர்கள் பலரும் பாராட்டித் தீர்மானங்களைப் பிரேரேபித்துள்ள தீர்மானங்கள் யாவும் நிர்வாக சபை நீடித்திருக்க வேண்டிய அவசியமும் நகரத்தார்களால் ஒருமித்த மனத்தடன் அங்கீகாரம் பெற்றன.

நகரத்தார்கள் ஒருமித்து முயன்றதே இக்காரியம் இனிது நிறைவேறச் சாதகமாயிற்று.

என்பால்வைத்த அன்பு காரணமாக நகரத்தார்கள் என்னைத் தலைமை வகித்துக் கூட்டத்தை நடாத்துபடி செய்ததைப் பின்னும் மனமாரப் பாராட்டி எனது நன்றியறிதலுடன் வந்தனத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

பின்னர் கமிட்டிக் காரியதரிசி ராவ்பகதூர் உ. அ. பெரி. மு. அருணாசலச் செட்டியாரவர்கள் பின்வருமாறு யாவருக்கும் வந்தனம் கூறினார்கள்:—

காரியதரிசி வந்தனம்:—

பெருமை பெற்று விளங்கும் தனவணிகப் பெரியோர்களே!

இந்தியா மசோதாவினால் கூட்டுக் கடமிட்டி அறிக்கையினால் இந்திய மக்கட்கும் நமது தனவணிக சமூகத்திற்கும் இன்னல்கள் நேராமல் பாதுகாக்கும் பொருட்டு நகரத்தார் அவர்கள் கோவிலூர் மடாலயத்தில் கூடிய நியமனம் செய்தநிர்வாக சபைக்குள்ளேக் காரியதரிசியாக நியமித்தமைக்கு நான் மிகவும் நன்றிபாராட்டுகிறேன். என்னைத் தகுதியுடையவனாகக் கருதிய நகரத்தாரவர்களின் மதிப்பையும் நிர்வாகசபை அங்கத்தினர்களின் பேருதவியையும் துணைக்கொண்டு என் கடமையை இயன்ற அளவு ஆற்றியுள்ளேன். ரெங்கோனிலுள்ள செட்டியார்கள் சங்கத்தினரும் அகில தனவணிக நிர்வாகசபை அங்கத்தினரும் பெருமுயற்சியுடன் மிகப்பொறுப்பும் பெருமதிப்பும் வாய்ந்த ஒரு தூதுகோவட்டியைத் தேர்ந்ததும் அத்தூதுகோவட்டியினரும் தூதுகோவட்டியின் தலைவராக நமது நிர்வாக சபைத் தலைவரும் சமூகத் தலைவருமாகிய டாக்டர் ராஜா சர், ஆண்ணாமலைச் செட்டியார்வர்களும், சபை அங்கத்தினரு நொருவரும் நமது சமூகத்தவருள் முதலாவது உயர்தர நீதிமன்ற வழக்கறிஞராகிச் சிறப்புற்றிருக்கும் அட்வகேட் கா. ராமநாதச் செட்டியாரும் இங்கிலாந்துக்குச் சென்று கனம் இந்தியா மந்திரி முதலானவர்களைப் பேட்டி கண்டும் விண்ணப்பங்கள் சமர்ப்பித்தும் காரியசித்தியுடன் திரும்பி வந்ததும் போற்றற்குரியன. ஆகலின், நமது நிர்வாக சபை பெருமை பெறுவதாயிற்று.

நிர்வாகசபை அங்கத்தினர்களுக்கும் ரெங்கோன் செட்டியார்கள் சங்கத்தினருக்கும் தூதுகோவட்டியினருக்கும் தூதுகோவட்டியின் தலைவர் அவர்களுக்கும் அவர்கள் கருத்தின்படி காரியத்தை நிர்வகித்த அட்வகேட் கா. இராமநாதச்செட்டியார் அவர்களுக்கும் நமது வேண்டுகோலையுடன் பாதுகாப்பு களளித்த துரைத்தனத்தார்க்கும் நகரத்தார் அவர்கள் நன்றிபாராட்டியவாறே நானும் மனப்பூர்வமாக நன்றிபாராட்டுகிறேன். மேலும் கோவிலூர் மடாலயத்தின் ஆதிகர்த்தராகிய உயர்திரு, முத்துராமலிங்க ஞானதேசர் எனும் ஆண்டவர் திருச்சந்திரியில் நகரத்தார் அவர்கள் கூடிப்பேசிக்காரியசித்திபெற அனுக்கிரகித்த உயர்திரு மகாதேவ ஞானதேசிக சவாமி அவர்கட்கும் மிகப்பணிவுடன் மனமார்த்த வந்தனம் செய்கிறேன். அகில இந்திய தனவணிக நகரத்தார் அவர்கட்கும் பர்மா நாட்டுக்கோட்டைச் சங்கத்தார்களுக்கும் இன்று இம்மாபெருங் கூட்டத்தில் தலைமை வகித்த தேவகோட்டை ஜமீந்தார் அன. அரு. ராம. வெள்ளையப்ப செட்டியாரவர்கட்கும் தீர்மானங்களை பிரேரேபித்த ஆமோதித்த அங்கீகரித்த பாராட்டிய அன்பர்கள் அனைவர்க்கும் மனமார்த்த வந்தனம் செய்கின்றேன். எல்லா வகையானும் நாம் மேற்கொள்ளும் காரியங்களை இனிது நிறைவேற்றும் திரு நெல்லையப்பான் சமேத கொற்றவாளீசர் திருவருளை யேத்திப் போற்றுவோமாக.

பின்னர், மாணவர்கள் வாழ்த்துக் கூறினார்கள். வந்திருந்தோர் அனைவருக்கும் அறுசுவை உணவு அளிக்கப்பெற்றது.